

Nr. 1 | Søndag 27 august 1939 | 1. årgang.

Å leva!

Å leva det er å elska
det beste di sjal kan nå,
å, leva, det er i arbeid —
mot rikare mål i livet!

Kjedigodd sak.

Kjem varme Augustdag me på Sigdja
drog i lag med, fortalte fra firefjella
og fjordalandesfla g. Den fleske hadde
ikke vore der før. Så alle var i
grypa humør, ingen kunne frekke
liva sulten hadde i hettba han
hadde matk tenkt på ungdommen
heime, dei har do ikkje rørt og
vil prøva ei leima. På bryggen
var der både hestikk og gond i
minne om den vanlige ipå-nora
og lott. Tenk eit mykt Lykkes-
ungdomslag vurd ej. Ja han

kunde det vel ha att det var
gjordt av Lykningebu. Den veit
dei alltid har tikt seg best kring
vegen, de var dei alltid fornøgd
å feggen. Folk fekk jo ikkje
fred umm nakkta for ukjordenen
her gjekk kring vegna i skratta.
Dei inkje påd as har vore
blitt det har me no vist i lengre
tid, so det på bildi var at
me kom oss i lag. Mange kriskron
og begjer som 36 kor tilgje
vil dette vera mon tra elle
nokk bild hefe vil gjevare so
laget kann verha for oss
ei ora. Difor på salen me
samla er, des flakke ar oss
vil møtest der.

Opnskrift på Ynorr

Hansa og Poles 8 fär langt bil.
bukke nei gutar kom her 8 kall
de 8 ja på gatar bil 10 litar
kneed ei bytta protektor, av jor
og dukt, or bo fulle kroshkar,
slå må da få stå i 14 daga
heller so vert dei me magas
plaga.

Søndag 10 September 1939.

På Salen til fest no me samla
er, den fyreste si laget vel
stårta er, med kaffi og
smørbrød me vil brakkebra
å betre kann me da inkje
gjera og so eg vil dåle
at alle løbe ret med og gjer
da litt hugnale.

Ein medlem.

So mangt me höyrar umm
laget vart att pengarne
di shaut inn dei kastar
dei burk. Og sume seiðar det
Målao sku vore, då hadde
vel mange bað hand i
og bare, men gamal på garen
me mange fer og veit
kotleis Målaget arfa seg
her.

Til Rikard.

Ein gasta har er Rikard her
med gla i magua han ofte
er, men da eg seier det
berre bia du kjem i fella
vel og med teda.

Eit godt ráð

Til Klara Norenes

har

De må ikke ha Klara
med eple loka. då ris
ha av seg både sbo og lokaar

Barna maa.

Til Knut Norenes

Eit hønsa gjorde veit veien
står, pås på at du ikke
i hønshuset går.

Ei refleksjon.

Når på møte me går må me
ikke klira, med sikja roleg.
i berre klira.

Kin medlem

Til Helene

Du har gjort meg hjartesut
eg sejast det like ut ein
lenktande husagut.

Til Osvald.

Na vil eg segja som Osvald sa
eg er so gullso gta, før no

har eg fengje den eg vil ha

Den reffha.

har

ien
skje

me
leg.

er ut
ein

sa

"Siggjatoppen!"

Nr. 3.

Sundag 1 oktober 1939.

1 årgang.

Det høydest ned natt —

Det høydest ned natt et dunder på dør,
og husbonden vaknar spring pam og spor!
Kva er det som bilar?" "Påu, no må de ut-
for varden han lysar på høge nöt!"

Og kvar mann visski i same arde,
at no var det kome ifjed til landet.

Og mennene harklade på seg sok,
og skjold og øks dei lyfle fra krok —
dei hekta i belte sitt gode svrd,
kviv spjot og bøge og skunda til ferd.
For kom der dei vilde stórig harja —
so fant der og dei som vilde det verja.

Og all som varde på varde vart hind.
dei sanka seg saman på grond til grond.
Og fylkingen bygdest og neg han fann —
der fyre gjekk hovding og merkesmann.
og upedskaren fekk jaman swaka,
kva det her på seg at vadar vaka.

Og gjev det aldri må verka sagt at landet ligg utan
og logar kje varden på hind og nöt —
han logar i hjarta hjå stórigs gut.
Ja, kvenn du varde dei signade klare,
bjartare, (kvarase) høgre for kvart et året!

P. Gjelle

her no
eller
dijyn
Gon
me rekt
vidgjet
både
"Siggjat
ein a
sessen
sag ha
eller
utsjana
materie
den j

"
husbunde
svara h
kui huv,
åt vi i
eg sei

Fra redaksjonen.

Vi hørmed på gjera kjent at kvíor "Figgjatoppen" hev vore so lenge bünke. Alle hev nok sakna "ekkoet", eller som det so heiter, akkertjoolen av han, og me vil desynt vora at han no bli vår faste gjest.

Som me alle veit er det tufredstider ute i verda, og me rekk lett burt i dei vi og. Mandagen etter den vidgjetne festen vår, kom det ein balong, og reiv med seg både te radioantenna og ein del av telefonlinia til "Figgjatoppen" byggen, og lyfttrykket var so sterkt at ein av arbeidarane ramla yverende, og traff med sessen over eit røpedeik. Då han kom til seg sjølv all sag han ut såg han ut som eit slort ~~spyrje~~-leikn. (?)

Eller ei nikes permisjon hev no vekkomande fått sin nalaude utsjanaad igjen, og ein pagmann hev reparera den materielle skade, so no vil me vora at alt kan gå i den gamle "trækk" att.

Red.

Mere minnelar i ny rettskriving.

Bridboks: shallesjul.

Renta: ore-roks.

Telefon: sladrukassa.

Gjødselhaugen: krykdonger.

Buksepress: pyretjem ukj.

Jordmor: folkemøllager.

jo.

Gyddig grunn for austil -

"No vil eg slutta, hjå dykk," sa drungen til husbonden. Kvifyr det, du do hev det då so godt her? svata husbonden. "Jau, vara drungen, nijjer daina si kui her, den åt vi opp, so daina det ein gris, den åt vi og opp, og na er kora di do, so no vil eg slutta."

25

vandrarheit
ligg utan

Yrke.

Gimhordland.

Gyar i sør og øyar i nord,
symjande ut over hav, yver fjord
som sjøfuglar sider um sider.
Lymbruene holme og lauegul shand,
saltgrøne båra i rulling um land —
og durande havmarm sovida.

Gigjarkopp høg er gammal i gard -
landkenningsmerke for framande kar,
og Vågen for storstorm gav lisa.

Kyrkja på Kloster så gammal og grå,
skal ha det minne om Þryggvason sta'.
Hans livsnrkk oss alltid å visa.

Elskar eg deg, mitt Gimhordland,
med lymbruene holme og lauegul shand,
og klingande bjølla i skogen.

Gålblanke fjordar, og smilande sund,
varfiske ange på lid og på lind
meg leikar so ofte i høgen.

(O.- Tjølland.)

Litt hauststemning.

Fillumnen gjør haustkvelden til noko av det
fagraste du kan sjå. Den byd deg ei mengd av fargar
og låtar, so framdu har auga øpe, for å sjå alt det
vakre i naturi, og bare häyr du, den øresle bekken opp
fra fjellkanten, kor den súrlar og lyk, og skapar
noko låtar, som til sine tider høyrest som musikk.

Det er ikki alle som kan nyta ei slik kveldslund,
nettopp av den grunn at dei ser det ikki - ser ikki
alle dei løyndomsfulle skuggar som danar seg etter
kontur du per fram, heller ikki alle dei fargar som
magdar opp i lia - fra den grøne lauvskogen, til

den n.

Du

sjå -

legg de

det, n

til sk

mad

sjølus

førleg

som is

deg og

e da

200 gr.

på og

kramber

folk fr

på å

snart

og pra

år dei

tenkte

um ku

antis

tramsbu

kr. 50 -

80 - kr.

Eg t

opp m

den mynke, skuggefuelle jørniskogen.

Du som ikke på fyr leskar naturi. Eg bed deg: Lar og sjå - mykt naturi. Legg merke til alle dei skjre og brigde, og legg deg det på hagen, og ver sikker - fyr du veit ordet av det, vil du inntiipp gjennom ei slik gransking firma fram til større rikdomar.

J.G.

Hamstring.

Dei kom med kvarsi korg, skulle åt kremaren, ha madla og ho sisla. Dei råkast ned i vegshilet og slo sjølusagt fylegje. Samtala var rasjoneingshorta. „Det er kje førelig for deg, Sista," sa no madla. „Du som hev fem organ som ikke drukk kaffi noko, so det blir no nok kaffi til deg og Karoliussen, 700 gr. for vika, berare meg. Nei, da e da nå ansmeleisen me meg og syrteren, min stakkav. 200 gr. for vika e aet da me får ^{kjeleb}, eg ha kje sett typen på og skylt den gamle grülen av fra Nidarar."

Dei lait no stogga drossen, då dei var like bunt til krambludori. Den inne var drossen i full gjenge, og fullt av folk fra fyr. Alle vilde handla fyret, for å vera sikker på å få noko. Og med fullt korgar og kiper var snart ein hel haug av kjerringar på himmelen. Dei stansa og prata - prata og stansa. Kva pratar folk inn når dei reikar eller vegane i det milde septemberveret! Innkje eg med meg.

Dei eg greidde kontrollera i framparten, snakka ikki um kungen eller um det siste viktige medlem av antikommunistpartiet. Dei snakka om prosztrolen - um transkinga. Det var ei jente som bradde højt for kr. 50 - i lakservolje! sa ein.

Jame juna gjikk heint på apoteket og højt for 50 - kr. i dopapir, sa ein annan.

Korrekturlesar.

Eg hev højt 200 klæshengjarar so eg vunar eg ikkje slapp opp med for slikt med det fyste.

Ledige poster.
To ørde motværer får plass, snarest.
Herr. personlig se mottas Ø. Gjersv. Løkking tlf. 00470

nr 41

Post søker:

All transport og kjøring, utføres billigt og best
ved henvendelse til R. Kren. postadr. Lykking. telefon 000303.

Tilsalg:

ekspr. anr. 117.

klår
får
D.
venter
unge
av de
kjeg i

Tapt:

Den som forsømte seg med planke fra vrakgods-
avdelingen, bør snarest mulig komme på plass igjen, da
vedkommende er iakttatt, hvis ubehagelighet vil inngås.

Politimesteren Sørlandet.

Eit brekvarsbord er tapt, stekninga
Kuskidello —— Caffeon. Dusor!
Henvendelse telefon 19.

føre

vår i
hard,
Gn.

dov. —
ig fin
gråt.

for

ha, me
dov
gav i
med

vi ha
men
vår

Funnet!

Eit stort kålhue funnet på fantasiene!
Lives mot dusor! Henvendelse på deren.

Funnet

Eit stort kålhue funnet på lives
mot dusor

ef. 00470

"Sjøggjatoppen!"

Nr 4 | Lunsdag 8 oktober 1939 | 1 årgang

best
om 000303.

Efter regn kjem det solskin!

Efter regn kjem det solskin når mildt og klært um fyr. -- Det gjerer godt når gråtaen får hima sitt slør på frøyte og sorg fulte augo.

Det førekvegne auga får strålende glo med venleik som nipp av sitt morganklauz i myfødle ungdom stod. -- Det lønast alle spirar av doggi som fall på tyreste hjarterot og knivhug i all. -- Det gjer so godt å få gråta.

Tenk på oss munne då, som ingen fører har og ingen fager smil igjenom hår.

Men enda kann det vera vår hūg er meiri vår enn han har seg på yta som lykjaer så hard, so leinkhardt har skapsarun oss skore.

Grov og gråblakk er vårt hinn og skjeggstubben skov. -- Jo tirkast vi og kærst av vår hanke.

Ig furr er nevin som vi har, med de har mijukke gråt som berre gjærer blå augo blanke.

Eit einslegt blått auga kan vel vi også ha, men då er det i slagsmål vi har fått det.

Jo knykkne fekk vi det som sjølv vi gav og andre vipsen var det keller smitt med. -- Men de har både smilen og gråben.

Vi har korkje smil eller båre, vi har berre kaldokratt og krym kniven hard. Men enda kann det vera att hūgen er vår som all denne kridde har børe.

Vi har ikke fåg're smil som gjennom båor skin.
Vårt arme smil er bare som eit fatig't grin.

Vi har vel so høngt for te gråta.
Men hjartegrünnen byrstar og får so lite dagg,
og blodet drypp fra hjarta som av dei surre
kogg vi fekk og gav i livet på vår måte.

Sa smil gjennom båor
er solskin etter regn, som kløyver hing
skjer og klarar hundan illa.

Sett gjeraastmannens hjarta som soli
strålar på. -- Og sål er vel dagg i på
surre byrste grünn. -- Slik føreskiss ta
smilen fra ein ekskande mun.

Sig selv nok.

Vår industri var øde, vårt land var
bankerott. -- Det syrgjilege faktum
at småfolk var for flott.

Det skyldes arbeidskunder som ingenting
gjer, dei knekker vår valuta på bild
og smør. -- Nå givelskelov det bedres,
vi eksikke på bing'en får. -- Når baby-
utsbyret forberedes, vi har det beste häps.

Og gledelig vi støtter vår hjemmestandard.
Di hjemmegjorte varer går ei vår hals forbi.

Som de veit, etter siste møte,
var „Hordangergjenta“ innom hjå oss,
so me fekk ein glimt av henne.

Ho var i strålende humør og gledde seg
til at møte skulle slutta, so ho kunne
få flaks. -- Føn minn du ikkje det
at ho fekk flaks, um me andre gjentane
aldrig får følgje med noko gott so far
ho det, slik ver og høyrest det ut.

Eg høyrd ho „sakra“ men ellers eg
famannde er.

Ei gjenta i vegkanten.

r skin.
t grin.
ite dogg,
ei surre
ite.
tårar
r tunga
m soli
i på
a

I var
inn

utring
bild
bedret,
baley-
s.
industri.
forbi.

„Siggjatýrnen“

Sundiag 22. okt. - 1939.

Þin hér langs landvegen. —

Háusken var kommen. Æg fækki líng i baka
meg ein hin i dælde fagur verð sinn nu far, og
mæla diffur inger ein skjina frá a myra knubben.
Haddle broytðu sín verð mygef liu dæri. Æg haddle
ikki gott lange stýkkje, fyr er hundur faski al
háusþverldam ver komme, og haddar gjótt ein minning
háide þá gúbar og gjentra. Lange neftantane sas
stot flóri frelska þar, og verma í maneskinni.
Dæi sagt heitst kæselegt íx. Men íppunder ein heller.
Lengur sín, sái og mohre karar; men dei vor íppuháne
með gansle andin líng. Dei vor útrycta hæð med
hóspvar og lær, og drámmun. Ós. Hest ók virkjaðar
stóð dei. Æg saggle. — Felli tósi á sjá hæðis ós, arða
og. Bei skall, og drakk. — Drakk og skall, fimm.

Sínum. fáldu dorðu, men andre klaga frá omist
sæði her og der. Dei les sunn bæði íppuháni og lær. Ía
fólk. Þórei haddle, miss gjótt sín virking. Æg segja
og hæddar sín eina, að með hóspvarnum, og hóspvarum
háimins. Æg hafa segið fóli sínum, sum haddle so
máluvagi, til hana, og fóru diffum um að hafi líng.

Sínum sín hafi til eg segja ófæl gissan. Hæddar ófæl.
Hæð hæddum frá hárunum! Þær gissan minni virken
fóli, fóllum.

(Þin landavegþóras)

Telegrammar.

Frk Anna Hestenes.

No når eg saman med kvulen er,
mine tankar til Anna dei fer men
akk o ve! Når du Anna vil meg svika
eg i konkurransen nok må vika.

(Helsing ein Sydiasfarer)

Frk. Helene Norenes.

Motvinden var for sterk, eg fekk
sleng, og datt utfor veggen so sverremødet
vart utsatt på grunn av "küdl" i bakhovndet!

(Helsing den du veit)

Sr. Richard Wren.

Besök av deg eg ofte hatt,
no går eg her so frist og forlatt.

(Helsing Martha)

Frk Anna Hestenes

Anna, eg mante du tru hadde vore,
og ikkje med mødrar og andre færer

(Helsing ein vaktman)

Frk Magda Norenes:

Du veit no vel at eg skippas skal blid
fer iflje møta deg har ikkje tid!

(Helsing skipreasen)

"Siggjaboppen"!

S
I
L
S
h
oi

nr. 6 Annan juledag - 1939. Taigang

al
er
ha
so

Prolog.

Her kjem del til Lykking, festkladde farande. Folk i fra Vikja, Bøøy og Barane. Gitar og gjenter fra Støpe til kanalen, smilende møtes dei her på salen. Sjølv grannekunsten vår luf mot vest, me helsar dyrkk alle velkommen til fest!

Kic
ded
Oly
kar

Hon sat oss samlast so innelegt her, ikke ligg snöen reink joliver. Salen er pynta med gran og med flagg, me vonar på gjester og festleg dag! I stova vil kaffi og lepse smaka, når gosten si gjenta med får taka.

Er
smi
Tau
veier

Kai
eg.
mo
hog

No Lykkins ungdomslag opnar si dør for gutar og gjenter fra nord og sør. Til sambyggdarlag, til byggna og gaman, me møtest i kveld her alle saman!

Ald
skar
svin

Fra havn og byggja.

Gjærar er nooket dei brukar på oss.
Ditt far me livet det er kje rokloss.
Siv king strandar og røyker og spretta,
høver det slik tek me hånden i bytt a.

Taigang

Alt er her som flo og fjera, båtdagar
er her rett mykje og gjer a. Her skal
läast eerder og gryn, kaffi og sukker
so det er ei syn!

Ladde
og
re
i
en
sykk

Kinder er mange og krambuie stor,
det får me sarna i mir enn i ord.
Olja skal målast i spann og i kannar,
kanskje me får då et glint av ho knna?

Er me so heldig at byssa er dom,
smiler ho blidt, det gjer oss ei von.
Tankane vil meg rusk, yvervelda,
vegen er godt sel Laur a si kjeld a.

Var eg so med byssa stogga, sjör
eg ikkje eg ved ikal hogga? Men
ho smiler drar avsked. Vei ein annan
hogger ved.

Dos
sor.
samar,
tan!

Alt skal gjerast i si tid. mjelk
skal hentast kl. 9. Møgsteren om hjörna
svinga. D. eg fekk ein stynge for bringa.

Laurdag er Den Beste Dag. Anna er
i grespa lag, for ho ser jo ned på
byggja Oslo Knutten, kennar støtthe
Haugjøla.

Je
me
gje
"ha.

Gjæsaren!

Sett og høyrdt!

Gunnhild hev gjenge på salen på
skull, flirka ned glasballe og visst ein
smile. Går dei ein tur i Rikstelefonen,
kaffer Du henne so bli på stasjonen.

u
He
G
Ha

Favelse har ho med basser og knasker.
Her kan Du koma inn bak det basser.
Spør um ho liggjene saman blanda.
Abolar so lettvert og nest på handa.

c
n
u
e

Godt er ho har lausheitsskikk, ofte dei
talar um kjærleik og slekt. Vår knæken
med Kika og Haugesund bala, med eit
eller anna ho Þa må bala.

E
re
ter
Þa

Gitar og gjenber ho ofte lyst menta,
for i telefonen ein kjørarbe vinka.
Tåne er heldig dei får telegram.
Vel eg er kommen til ishabet fram.

Hu
me
kie
fau

Jenny på Telle i hast vart henta
med hjarta i halsen ho kom strakkars
gjenta. Bara-Wilken på Skæring slo
"kan ikkje koma må segga Det no!"

Haugesund ringde, gav Klara berkjed.
Gjessa me vanta, kom straks herde.
Klara ho palka, og Halla og song.
Ut skal eg reisa for fyrske godig.

Ut på Sykkling og laget på salen.
Her der so stiert ein kann reink verda
gahn. Ut vil eg reisa Der voni er stor.
Kugar so sárd leg kje reiste i fjar.

Men noko vært ned for binga knog.
Klara straks heimatt til Sykkling drog.
Ut er godt, men heima er best. Derfor
er Klara no her spå fest.

Ein dag ifra Bremnes Det kima og
ringa. Guðnhið, Helene bå måtte binga.
Fekk ikkje koma og sjá allt Þá syðil.
Þú veit Det for meg so mykje betyðde.

Lunde me rett Guðnhið friga, fekk
me lang og ror li saga. Men ho vil
kje ut med slike. Ei, ho hev jo
færshedsplikk.

Gauklum!

De
Va

Fornmann og smed.

Gode råd er ofte dyre, det med
dankar her i styret. Råd for iråd
me må finna, denne stidien må me vinna.

h
Fornmannsplassen her i salen er vel tilst
og ofte falen. Fornmann kom og fornmann
gjekk. Laget liden framgang fekk.

7
n
Sime børke i Haug og fjell, andre drog
då det lei på kved. Gjælik tok det
alle te, på salen dei hadde kjøt hjørbefud.

Det
skip
øybu
Av skumpravegen ned ved stranden, gode
råd me ikkje vanda. Fornmann, smed dei
kjiga må. Laget det same bør senkja på.

Ge
Kil me ungdomslaget eiga, må me sikkert
fornmann bige, men her må molkk青年
kjede. Litt til fornmann, litt til smed.

in
Uppiggen han ropar ða. Skjekk på laget
han vel ja. Ikki skulka, ikki mukka,
ikki koma full og gilka.

be
bil
I meden vett nok og ei råd, når han
rett seg bører på! Sat oss hygg rådi
dyre, faste folk og gaska styre.

Skr
i.
Rallaren.

Dette er verwarslinga for sykking.
Varsla gjete til natt til onsdag.

Høvik

Bris ikkeing sør. Litt regn eller studd,
mikleg natten skipper utspå kveldene.

Stangeneset

Frisk austsleg bris, aickande til kuling,
nokre mistningar utspå natta.

Kausdalen

Det ble ein prisøg noksar frå aust,
skiftande til lokal knut. Kanskje nokre
øybuar utspå natta.

Bridablekk

Skuv vesleg kuling, snø eller værlastet.
Leinare dreiane til sudleg hær, varmare.

Mænneklibben

Frisk nordaustsleg kuling, lokale brennes-
ingar utspå natta.

Gale

Austsleg kuling dreiane til sør. Spaknøn
til smittsleg viss framspå morgonen.

Høye

I kveld fisk ^{austsleg} aegarbeidar. Tuleg sur Erling
i natt.

Tellgr. fra Elvra over Sykling radio.

Tellgr. ;

Kan kje mot rådene no halda stand,
for omens er reist til framandekland.

Der
meg

Jenny.

Tellgr. til Anna Hestenes.

Fra krigen er eg no slieppen ict,
for meg du har kje ha lengre sikt.

Tellgr.
yaer

eg "

Erik.

Tellgr. til Bjarne Tverborgvik.

Harta og Ola er sør på Sæle. Kom
stako, eg sid heit alleine og føle.
Johanna.

Tellgr.

her

Tellgr. fra Ishavet til eldstra Sæle.

I tankane styrk eg litt mijøke kinn,
veit at du lengtar til guden din.

Endre.

Tellgr.

med

Tellgr. fra Meling til Bikard Sykling.

Ein magnetisk pol drar på di
Harta, so det vart misvisning heile natta.
Kom nord og koujer.

Ein ven.

Tellgr. ;

Holme

My
kun

Vår

at fo

ein

ha s

mysti

marka

at ein

grans

Tellgr. fra Helvik til kaptein Hestenes.

Kom nord til meg i helga med
skøyta, so kan me sitja der og skryta.

Eidit.

Tellgr. på Meling til Helen Nørnes.
Møtt meg med fossen, eg kjenner
der med bil. Vondr. Du står der og gjer
meg eit smil.

Liveds - lengde.

Tellgr. på Rondhaugen til Ørvald Larsen
gjær Hagaholmen radio.

Du må ikkje i festnemdu ga, for
eg vert so åleine då.
Ein lengsandt jobbest.

Tellgr. fra Sarpsborg til skreddar Anton Nokling
Går du ut St. Mariagata. Såkk innan
her og med meg prata
a/s kolonialhuset.

Tellgr. fra Slope til Hallvard Breie ablikk.
Eg ventar på mjölk og mjöl. Kom
med Det sjølv.

Gunnhild.

Tellgr. fra Holme til Edvin Jakobsen.

Godt ønsker stekningen husa —
Holme. Sjá siuum.

Ei sygjeba.

Mykheiter fra Syklings telegrafbrygge. Må ikkje
kunngjerast vidare.

Var det ein spion?

Vår medarbeider på Steinsvåg telegraferar
at folket der føruje mandagsmorgon fekk
ein tilgeleg spenn i hived. Politilege tok
ha sett fol nära til Romons-Øren ein
mystisk person. Lensmannen vart shaks
varsla, og edderøkjingga tok til. Mykje sydde på
at ein spion her var på ferde. Men nøyare
gransking synde at mannen høyrde heime i

Myrå

Vår medarbeider i Rindhaugen
skreperar.

I natt kl. 0,50 gjekk ein stor fjell-
ras. Ein mann er sakna. Det sylig g
enno ikkje noko ytersyn over den
matielle skaden.

Ei etterlysing frå Holme politikammer.

Ein mann, knut Stønes, har vore
sakna heidå, på sundagskvelden den 9-12.
Han er om lag 186 sm. høg, normal krops-
bygning, raudlegt hår, blå øyne og store negler.
Han er kledd i stripet grå Dress, svart
hüva, grå frakke og svarte sko. Muliige
opplysinger um den sakna knut Stønes
verd og senda til Holme politikammer
eller nærmeste politimyndighet snarast.

fål
flinn
Vi
bill

Y
god
b

Salt og peppar!

Halleris du kom vel i grevens sid.
Kilpte oss ned foden og står oss bi.
Kan må nok vera var, føugen er
ein lit vikar.

1
fö
sto

Oswald tankjer.

Nii, det var nok berre full.
Møtte skjelta grava gull. Livet
var for meg litt hellkjø, måtte
skjelte nodd på verket.

Un
ma
eller
full

Trū ïm "Karmsund" er i rute
når han her på fjorden står?
Har han gjester med fra Fjord
blir det fest kvar einast kveld!

På Edvin Magda vissd sette ei grima
lenge han gjekk her rein som i svima
Men no han vakna og rundt seg ser.
Vesterheim gjenta han vissd fekk hjer.

cammer.

on
u 9-12.

ops -
re negker.

id

lige

fremes

er

last.

Tenesla fål.

Hja ungkar på sør Sæle er tennesla
fål for ei dugande gjenta. Roseg til sinds,
flink i matlagning og limkoking.

Vitnemål og bilde kan sendast til
bill. mnr. snickker 1023.

Føkjer tennesla.

Kystskipper med eksamen 3,0 og framifra
god vitnemål ynsker plass.
bill. mnr. Frøhaldsmann 1024.

Kalla basar!

100 kr. til den som skaffar meg
førerplass på motorgavel for kommande
stor og varsløfiskeb. Johs. Fjellheim.

Ekkeskaps.

Ungkar i satt alder ynsker på denne
møden og bli kjend med ung lensmanns
eller herrebotter. Vitnemål, ekkeskaps.
bill. mnr. "Vil bū i Tuneset"

Kir dagboki sel ein mybakt navigatör.

Dagbok.

10 - Desember 1959

Eg set her på Nekling og senker som so,
kva posisjon har ho ~~magda~~ no?
ordleg bledde er femti og ni, osleeg
lengde er fem komma ti.

✓

Ja, eg mine tankar har. Tru ho
sykkjer leg er kar? Latten i og skipperstube,
ja, eg smila må ein smile.

S
E
K

Hjem eg ut, og vett eg blank, skal eg
gangas kaut og rank. Verdt eksamen
mindre god, der det meire so som so.

Du kor eg har lest og stava. Magda
med deg vil eg leva. Skundom er du
mild og var skundom er du arg og ras.

Lepsa og slikt er leksus her, bæru var
det på klubben der. På vaskhuskrakkjen
so lidt me sat, med arm iun halsen
og lepsa på fah.

S
E
K

gatör:

ember 1959

m so,

o?

leg

"Liggjatoppen"!

NH

Måndag 1940.

2 årgang

perskule,

leg

m so.

Magda
du
og raa.

er var
ekjen
Talzen

Det er kje so greid!

Jola er slik ho. Flest etter fest.
Derfor likar me jola best. Da det
spørst iim gjenta har likka.
Kan ho seg ke, har ho gubefokka.

Evron ikkje gjenter og gubefokka.
eg set her at einsam, higsar
og sukkas. Dette var både skam
og mis. Gjenta var nörd, det ei kje
so greid.

Ein koeld din på Melkevik fest
skulde vera. Gjenta eg spørde, meg
sølus svart. Kansk vil eg med meg
pa festen gå, kom her og hentet
meg i offstad.

Eg var presis ëi på döra eg knakka,
Gjenta var blod ho so bjarsteleg
kakka. Ført er tungt derfor skaff
oss ein bil, so skal din få både
klem, klapp og smil.

Bilen han kom og me drog avsæd.
Kerken var byrja når me kom til verke.
Alt var bort liv og gaman. Tenk
ein kvelde med kløne saman!

Nen som tidi fram ho skreid,
kom inn færbi lang og lei. A, den
gjukur gav kje sål, gjorde kur på
löramål.

Gjenta stakkar vart litt rar.
Dulpa med augo til denne kar.
Eg vart stundom kald og svett,
for gjenta vart ~~litt~~ blanke, Det
er ikke so gridd.

No eg set her ned høve i hand,
yrkjer meg rødt til framand i land.
Hva skal eg gjeia når rangt vert
til rett. Ein kornader laus. Det er kje
so gridd.

Hii die gat ikkje lengre står, om
hárdagskvælden var eg der ein túr.
Gjenta ho ba kom her klokka mi,
kunst fulake går me der túr ei sid.

Som gamal kjend eg på kjøken gjekk,
men nú sin skekk eg i hvet. Jekk.
For ned mot Anna eg såg deg
bøya, ein myskheit mann i si túteh
støya.

Ho spratt på golvet, eg tenkte osnu.
Ho ropa til meg, kva vil du!
Eg skulde vere litt bortimell henta,
I festkometen dei set og venta.

Ho sala slik til den myrke gub.
Forkjøle er eg, eg gai kje ild. Mans
vom var lukt, han strakk på
Dør. Tøk vegu heimatt, det var mot sør.

Ho gjenta venne seg til meg glad,
til bedehuset me drar avsbad.
Ho hatt og kåpa på seg stengde.
Ut me gjekk og sør a stengde.

Eg kunde no at alt var bra,
og glad med knappa me drog avsbad.
Men stakkars meg eg like veit, fekk
skjøne shaks det var kje griedt.

For nåvo kom ein lang og snål,
og knota gjorde han fabelmål.
Men Anna sykte han var kar,
med nikkers, frakke og sigar.

Allting no imot meg gjekk.
Hugnåd av kvelden legg ikkje fekk.
Eg er like glad som før, vere
I det med han der sør.

Nær unna ho lúkkar og senker som
so. Det er kje so greit vera meg heller
no. Ógskar her ném halvni - ni -
og halvsi. Det er kje so greit skal ein
alle stå bi.

Tellgr.
Lars
Tellgr.

Eg har med mange gútar gjenge,
men Erick har mist hjartalt fengje.
Han kan kje allid ha livet so lett.
Eg skjørnar Det no, Det er kje so greidt.

vora

Krambirotta.

Tellgr.
gjekk
er so
du

Kaffens tellgramar!

Tellgr. frå Selvåg til Olav Hermansen.

Den siende me bil byn skal
reisa. So kan no skogstun gá her i sveisa.

Skule-Bertha.

Tellgr. frå Skinsvåg til Edwin Jakobsen.

Kort bil Skinsvåg i denne
dag. Frua skal iet i húmorlag.

Den du veit.

Tellgr. frå Skinsvåg til Knut Stoenes.

Du svarar no beherska Ditt
harde sinne. Óskar her kom ein stygpinne.

Agnes.

Tellgr.
fjorde
kikk

Tellgr. fra Wøgshovda til Lars Lökling
Sei av Ola no eg er.
Lars du verdt meg meire kjer.

Petra.

Tellgr. fra Ørnes til Gunnhild Hope
Når meg med kuskisle
vunar der kjem ikkje fleire der se.

Katarina.

Tella. fra Maraldsviki til Helene Stoune.
Da eg heim fra festen
gjekk, boksa mi ei rifla gekk. Du som
er so øvd og snilt, böker boksa inn
du vil.

Ein boksehauð fjar.

Tellgr. fra "Skøyen" til Olagda Larsen.
"Skøyen" han legg her på
fjorden og pikka, kom i glaset og til meg
kikka.

Refaled på "Skøyen".

vid.

z

ett
syrepinne.

med.

"Liggjatoppen"!

Nr. 1 | Lønndag 7. januar 1940 | 2. årgang

"Kistigubba"!

Før meg Det hengje ei skumbla
var. Du odar allri skog hell gard.
Men denne skunesta notbart leg skubba
ut eig me garden og "kistigubba".

Ioa og skogen er stor og god, Bøen
er meire Ioa som st. Men me skal
nokk røbba birt skinar og stibba.
Dra dei so lett på "kistigubba"

Grunn grå me rydia og huset vård
byggja. Tømra Det flast med øks og
klubba, men først dra det heim
på "kistigubba".

Vår bare huset me får bygd,
kan me bli på garden flygt.
Ingen har harv til a man, her
kansj føast kui og datt.

Kan ei kjerring og eg få som er
gri og sete på kabi ho bøta
brak og libba, Dra med meg på
"kristigubba."

2. årgang

Vi vil dra den same veg. Du
med meg og eg med deg. Kanskje
smart leir ho lu skibbar. Det
er vau siane gubbar.

sla
'gord.
eg skibba
libba."

"Dels grüen."

en
skal
'libba.
"

vård
og
n

gl.
d.
her

"Liggjat oppen"!

Nr. 3

Sunnudag 14. januar 1940.

2. årgang

By og bygdanytt!

Her hende no litt no og etter jula,
for Liggjatoppen det inngjer kalla
skjula. Skener har ført seg ei i tek
slike, om han me føri st like vise.
Tal si du med han um I langenes et,
blir han so raud og var i fleset.

Um Polweig høste og smyka seg mā.
Mai ikkje kan intrask det dei ikkje på.
Vår tek dei på kala og snoën skal
sitta, hutta og fura som huis at aust
Nikkja.

Erling er birk og Gunnhild går eine.
Ho er like blid, gjer oss gjent ei beine.
Men um sunnudag tenkte han Sigur
var st, vegu ei glatt til Tompane
no. Beinkram eg no med Gunnhild
går, vondr lett hūgnad av koeldren
og får.

Sigve guden er liten og smål, og
gjentene giv han alldei lål.
Dii sykkjer vissd og han er snissig
kar, for han gjender på Heinsvåg og
Tongene har.

I årgang

Med Gunnhild kom ei gjenta på hevet.
Fra Brekvar var ho også resten slaget.
Og dette vissd Georg gav ein ide, no
sik ig Gunnhild og Sigve få med.

jula,
i Ich
e virske
enes ed,
set.

Då møtet var slutt, vart dei eit jag.
Dei samlaast ihop til eit fitemannslag.
Til Røthum dei gjekk før um dei
snudda. Og guttane vel um alting
snudda.

å.
et på.
skar
auð

Men voni ho brotta ved Tora sin
sjå. To lei og slakkikk dei nedatt haust
ja. Ved Sykklingsjøen felte dei etter ei
nid, for der opptrapp dei Hessa og Solvieg
st blid.

eine.
beini.
igve
ane
nhild
eldeu

So fulgte dei etter dette par, og nord
over Stumpavegen det bar. Den skapt
Georg som spikk han slag, og Sigve røpa:
"Hall for i deg!"

Jvelden for sige viss var spilt.
Han vilde ha Skener no gjera det ildt.
Og Solveig tok han i armen sterk,
At Skangeneset han gjekk som vært.

Annsfinn og Sverre er enno små,
men spør um dei ikkje flaks kan
få. Denne viss nok myrike var.
Dei røpa og skreik: "No flaks me har!"

Klara er glad nôlars er i haon.
Han tek ho so vassamt og myukt i
sin favn. Han lavar so artikk.
"Eg reiser sist." kan benn med deg eg
tro fôr det viss.

Og Klara sværer: "Okin eigen gât,
Dag aldri blant mine og krigskjipa
ukt. Fôr vilde eg i lortkjelta med
deg lev'a. Gravd i jordi og slita og
steva."

Me alle i laget kistian lika,
og vonar han Edie aldri må
slika. Dei bæ eger kva dei kan
i laget. Det er gât og gjent a
av desse slaget.

Johannes flirta med Megda ein fur,
men tukka vissat etter fra han
snur. For Megda ho er til Bremnes
føren, kjem kanskje ^{opp}att fyr. Støyrm
ligg på fjorden.

Dei "Karmesund" ein torsdag kom mot
nord, ein heimtruid mann her gjekk
fra bord. At Halldis han venska det
kunde me merka, for ho var glad
som ei kvideande leika.

Ho sa: "Åg les sissk og beske, no er jola
stilt for dei fleste!" Etó kare kjem
og tilu inni du vil, no ferda me
jola ei vika til.

Men Tagane gjekk og jola tok ende.
Og kare tilbarts til Karmesund vende.
Ho set ho her med haa, nål og sy.
Skal lese punkla på iedskryt sy.
Men tanken og minnet svin lett
avsked, og handa sig ofte i farget ned.

"Hello-mannen"!

Ei etterlysing frå Tongane politikammer.

Dgitar har vore sakna herfra i
frå natt til laurdag den 6/1.

Den eine. Signe Stödl, han er um-
lag 163 sm høg, normal kroppsbygning,
blondt hår, blå øye, mest ikke brasa.
Han var kledd i blå dress, hvit sjølta
og gråskjeket slips, sikkenshiva, svarte
sko med skide halar, ei grinn på
høgra sida. Den andre, Georg Lökling
er umlag 162 sm. høg, mørkeblunt hår,
småblå plirande øye og store nasa.

Han er kledd i blå dress, blå silkesjølta
med fast knipp, grønk slips og grå hatt.
Vard frakk, lekkeskostørlar og spesialsokk

Den 3', Peder Færnes han er umlag
155 sm høg. Han har blondt hår, blå
øye, små utsidaande øyre og låg føtter.

Han er kledd i blå dress, lysblå sjølta,
grøn slippover, grå sikkenshiva, svarte
spikkela sko ikke ser.

Mulige opplysningar om dei sakna:

Signe Stödl, Georg Lökling, Peder Færnes
verdt å senda til Tongane politikammer
eller nærmeste politimyndighet snarast.

Nek:

Dei tre alle 3 av badnadyktig.

"Liggjatoppen"!

nr. 4

Tirsdag 4. februar 1940.

2. høgeng.

Gjenten no for tidi!

Gjenta i dag er kje lengre by.
Og vil ho ikke ~~ha~~ vaska og sy
Ho vil ho gjerne utkonkurrere
men først ho må av honom læse..

Først klippte dei av hennar fine
hår, so fekk ho bukka med lange
hår. Etter endå har ho rett mykje
og tare, og gulen syns korleis ho skal
gjera.

for gulen ein gammal skikk. Det var
at høykja han måtte skiu han vere
kar. Gjenta må og den skikkjen
vara, viss ho som gulen gjem skal
vera.

Om høyrde lidt for eit gammalt
ord at kvarringa sa: "Den kunsdelen
er stor". Ho no viss gulen inn
kunsten sittar, når han sigarettar
til gjenta sittar.

Fyrst tek eg papir og tobbak so,
so rullar eg kinned ein gong og so.
Io slieker leg på og limir i lopp.
Sigarettan er fin som kjøpesnøpe.

Io tek du han mellom dei
fingrane so, og set han beint
mellom lippene so. Io sender
du og alt deg drag. Alt som du
ynkjer og edde behag.

Eten dette er lettare sakk enn
gjordt, for røyken treng hos i halsen
fort. Io må ikkje hosta, kremta og
spukka, til leuen og gape for åle
røykjande gitær.

Gjent a skakkar vart ör og snåva,
og ropa: "No går me i gamle -
stova!" Eten gitaren han var kallt
i kroppen. Svata: "No kjem det i
Siggjatoppen."

Eten dette vist ikkje var edde
behag, for gitaren av hansken
fekk ofte shag. Ijo hūn kan
mai fin dette lida. Io vil han
for "Siggjatoppen" ikkje lida.

"Plassbakkalla!"

Nil ðū vera med so heng þá!

Ein kveld eg gjekk her på vegen
og triv, ein lysande tankje i
hengen sveiv. Dverk er þie so verst
ukkevel, for gjenta ho kjem etter
mjelkjia ikkje.

Og sett som eg gjekk og senkte
so gjenta tankje med på vegen
stod. Eg fekk sakna ðat ordet ða,
"Nil ðū vara med so heng þá."

Gjenta var i eit strålende lime.
Ho to skravla og to gjennom "Gansadur"
to senkle: "Han kan målet mitt högra.
Han set nokk der med eit lydhaur ða
högra."

Og medan me nedgyr vegen gjekk
og piarkistorie högra fekk. Og etter
fekk eg den sanninga sja. Her er det
slik; "Nil ðū vera med so heng þá".

Io sette one spannet på objekts
no vilde eg med gjenta gjennom grata.
Då sag ho ein skligge allt sør i vegen.
Ho drog avstod og var meir enn
fugesk.

skall!

Eg heldt ho fast til Tøgers huis,
Til tok ho til at det varre sūba.
Ho skimla sør ved det gule maut
ei hakebuksa i fia i haust.

Mr. é
Ho stemde beint på denne kar,
og røpa til han: "Her meg du har!"
I million sine hender, hans ho
tok. Det var eit syn kar ho han
skok.

Og guden abakkar var reint forbunta.
Han sa kje stort, men here minna
men gjekka oppi: "Du koma må, viss
du kveld med meg skal gie!"

Her er kje elskandi par i bygda,
som har det betre. Eke kan de bygda.
Ho kan dei sitja i kos og åre.
Det er godt og varmt no i "Hansatunet".

Den djerre gjenta me her giv ~~te~~
nå. Vi meire var skal du kikkha.
nå. Eke veit dei synest det er voldsomt
kjekke gjuka. Men gripe no ein før
du slår for åka.

Den "pirøygde"

*Hallvar Knutson
Blaesbyggar.*

úsa.
nátt

kar,
i har!
ho
hos

orkumba
numbla
ná, niss
e!"

gda,
e bygda.
nsatineh.

en ~~ekk~~
ékk
volksom
för

"
ékk
var.

"Siggyaloppen."

Om. 5.

Sundiag 18 febrúar.

2 árangur.

Deb blí "aldri sunu fyr.

Tenkjer one på fiskeb og fiskeliden på Reykjavík fyr dg my. Þa, då lyr orð heimsins Spurðodde sinn ord. „Deb blí aldri sunu fyr.“ Þer var meir lív og ræsle þær deb heile i den tidi. Deb var ikki hérre mikne kallað og gáðan sunkenkta þá fiske i dei dagar. Hei, deb var skúlegúðar sunu sona fiskar. Deb var miklaran, og sjáhús-menner, og ikki á glóymuna alle, rippegjintne væn. Hei hadde bæði den hil á dekna hor, stær miðlag þá Reykjavík. Þit þá Vikja, og eit þá Gerkung. Alle desse lag hring folk, og diffir þær hor og óviss ekil heil del folk, fríð Bald, fríð Skálhundur og Sjósnes. Þá var her ni gláms-hil fyr flaks. Sáðn duð dei hadde flaks? Ja, sjála súhl ætteglöymur som aldri ellers fikk ein gild med, og drog afhá þá faks miðl i ríka. Þar eit lív her var, nái vilda, frí land. Þer var siglande og mörðumandi filds - bjáparar, sunu hadde heim, og salt med, og varð bígjandar til dei hadde salta, last. Andre til skjáparar bjápti að þær fyr ein deb gengi ellor fyr ein sona súðar i eiði annan. Þa! Dei fyr sunu regel á flakka og undan gengi fulla, eller ei ekki minnk um fylfot. Þær fiskarame drog. Þær var vunngt skemdir og

vitjar á höjpa. Þer var folk med hinniseb þá
forsp. Þet hende ab ein mohnból rende þá
ekar af "Gudmünd galen" so han kom i sjó.
Þet fyrstók han upp óða då han fekk hvíðebrauð
vætnet var: Berga hestur meine gúbar! Þar dei
síg eg. Tenk þá laundags og sunnudag skveldane
dá fiskjeflóðin låg her þá fjaðrin. Þet hende ofte
at í hekkspel Spela til dans þá den somale
regen i líða. Þet er ikkje godt á skyndale káleis
allt ðet folk kunde dansa ðer. Men ðet var
ikkje bære danslu. Blaðið fiskarum var ðer
folk med gade eoru. Þó húgsar ein dekkameit.
Fóðde seið, gær (hinsfjá) gár. "Þer var stillt blanda
den stóru hóp, ab ein kunde vissst höjpa ab ei fja-
stikkas dall. Þer var flinkur frælgjandi skrúne-
mákar. Þó minnast ein fábalde: Þau sa ðet,
og hon blew ðet. Þet lýdde slik: Skapleinum sa
all. mig sunnudag. Síða de dækkur gerust hei.
Vell hr. Skaplein. Þet er mig sunnun gerust.
Með ðeð sunnudagnum ðer. Den sei fji deguru
væ. vell hr. Skaplein. Síða de ðen birkum ðer?
Háð varði? Vell hr. Skaplein. Þef er mig sunn
nu birkum. Þá skyp mi. da. skal bli hr. Skaplein
og fji sigta. og hon sa ðet, og hon blew ðet.
Síða næsta jorð til Skapleinum, og sa. Þet blev oruk
hon. hr. kapl. Fjá fikk da en ladmuri til. Ómu
skildar fji næsta birkum. Men allt ðet fji sigta
og sigta. Þau sa ðet, og hon blew ðet. Síða næsta
fji allt til kapl. og sa: Þet blew nok hon ná og
hr. kapl. Þa gav hún mig allt en ladmuri og sa:
Síða de ðen Þa ðer. Den sei jorðu líkileg
godt sunn demu. hr. kapl. Þá bakiða og skyp demu illa.
Ha han. Vell, vell, skal bli hr. kapl. Fjá næsta da
bakiða. Hadda fji ikkje húffet birkum sín skuld
fji sunn hengi mig, hefje mig sjáð. Men allt ðet
sigta, og sigta. Þau sa ðet! og hon blew ðet!

Den ge-
sa: I
idist
er id

má
var a
höfna
bar
ein k
skrá
baga
llar.
glæs
app
pá, h
hinn a
Men
hene

Du gangen agos. Så stod jie aller fr kapt. og
sa: "Dik bløw disk bøn mā agos. Hr. kapt. "De er en
idiot!" sa han. Vell hr. kapt. Dik er enig som
er idioten

Du vanta eissk aldi underholdning
mái der var knild i dansar. Stemningen
var mikt den aller beste. Dei song eiss so dit
fjóra. One han nevra det siste verði av
har, som fride til, Ha. "Madli bájs" Denil
ein knild eber one var la goðe. Ha tok ei
skrá so lang ho var, og slátt fredi ab ho ikkje
bagde. Ha sælgði i abrua agos gjeih ho
klar. Det var ikkje brae fjerlome sau var
glad mái "ladulen" kom. Det setk hinniði
app hjá gútanum og. Den kom ein fisk þust útan
þa, þa andre byggði, og shunder, og me fylkt
kunde fá si fyrir, av af one god liggur.
Onei var er ~~baðte~~ det fr baðde oss og "fiskeladden"
lene minnen om det sunn inngang var.

"Gáðinumich Galles."

med
Gaville
Mia
var
du
etru
me
fjern
kan
gjent.
hverd
For
inge
kikk

"Siggjabuppen"

Mr. b.

Söndag 25 Febr. 1911.

2. årgang

Akahann: ein laurdagskveld i fiskehidi.

Hallo! Løklings ungjamslag!!!

Då me ligg her i Akahann, og ikkje hev
moko sers å baka att til. Vil me prova åg skla
sannan mohre og åg senda dykk. Ja, det er sel
ikkje so rarb med laged i vinter, kan me tenkja.
Då flest alle gubane er vekke i morn so fer de over
fuska oppomma ein arman so godt de kan.
Ow nema me oss påske med lange steg. Då
eril me orova at me far os ein durabelt pss. So
me kan ba tilde all av det me hev fasimb i vinter.
Ja, få det eine til det andre. Erfuris skår det til med
Gunnhild eller Baling æiske igjen? Han var no
heinse ei heil cika da han kom på Knafikel. Då
lykke nok Gunnhild det var gjy. Me snakk a litt
med han igår kveld, og han let svært sel. Han
hadde hatt det gildt fr Gunnhild var både
enleg og blid. Han hadde til åg med ske å sente
på han ein kveld han laut era med å vaska,
eller at laged var slitt, fortalte han. Ja, det var
noh til gildt far av dei her. Den er sel ikkje
so m. om ge gjentone som har flaks på Lyking so
på denne årsens tid sinn amnelegt kan era. Me
har høgt oppfer inn at dei er so flittige å ba seg
havelde på Gætle i vinter. Blara mimes og
Lundal høle skal åg der til, og des er ikkje å undraast
på. For des kryper all på kor gildt dei hadde det
opp i land. Då den lave fisketida til Gøtulfjorden.

med behoppe med seg. Då gjekk vist gjentone til
Quille lade sinb og helleb. Først dansa dei til
midnatt, og så var det til gā på flaks. Men då
var det som oppast at det var fortyngele gubar til
du få gjentone som var. Jo dei fekk heile lokket
etter seg. Men dette er ikke os nytlig for oss. For
one er jant ikke i same leiken sjås. Jo snart one
fjern e ein hatt. Jo er det om ag gjua hvem som
har komma sig frys på land å spesinga elles
gjentone. Ja, slik er det. Men no er vel dette
hevet langt nok os det er vel best å stitta.
For sidan det er løndag skuld, so er den vel
ingen annan ettersom one lyt i land ag
kikkor eller gjentone ikkeld ag.

Jo ei hjartelag helming til dykti allt på oss.

Først tilbakkavans.

Gasta gjentor!

Jo kan one skrypa her i laget. For one har
gjentor av rett slags. Dei er ikke redde
a gjua, ei bein. Her var ikke onkon
slite alleina.

Agnes lot desse ordi falle, no vil one
gjenber saman kalle". Her heng one
ekte til vask å leige. Här laget sjås
dette gjentor eige.

Beine som alltid står oss bi, sa: "Sjukar
vaska mi heile bid". Takka vil eg vera
med å skura. Recimb skal det bli om
det er ekje ei fina.

Johneig ho sa. Þeg er med på all.
Bene no ikkje valnib er kalf. Me skil
mok litt. Men det gjer hje det slaget.
Bene me sitt me kan gagna lagð.

Alle gode hing er hei. Þa er det aq
med gjentone. Paesis um amsdag
app dei miste. Gladde med seg
kost aq litt.

Dei vaska og skura og skura og vaska.
Du arden kva skit her saman var
draska. Ab himarek er gjort var jaman
ha. Cho til me for dykh nora hei. Burna!!!

Fiskeriappseynet meldar:

Eit par båtar frå Raufleffji drog
i makk heilt svarteklær. Drøgarns-
fisket på Leirfjell er i makk hindra
av isen. Þin: Fibjanbygdar gjorde inntatt
eit stor fornuskast på Rindane.

Þin heimefiskar gjorde i gárkveld eit
stakast på Dyrvikja. Men sild aq
shann sprende vori.

Þin austevarding stengde inntatt 3 fornuskast
på Munkelvikkja og drog i hop
i ei hengd.

Stor sildabyngda íður Vatn. Þin
del smíparar tok i makk til deles
ha fangstar. For Vikja og Verkjel
kvika ho spæru inntatt.

På fiskerihyggyar.

Hallo Payd!!!

Þa del skipparen på ~~þor~~ Payd!
Dyb er mra og Gjartens! Þórbær har
dú del, fiskar dū ha? Dú har no
hann held med deg. Når del fjeld
landfiskel, þar veit dū. Þum til vegen
ansdag. Tak ein del av frískuden med.
Sv níður me edr Þainalien kl. 8.

Hallo! Hallo!!

Fyr del moghúllar, "Gá Pa!"
Belle er frá Fjeldskýpa ("Helly")
Órabúlerar með góðum fiskjum.
Kels Ósvald Lærður, al han eru
ta seg inn hin hen. Mord til fjeld
ebbi fólk. For Helly er hlsungs.

eib

hask

huna
skū
sūn
ret.
pā
pa
og
det
kūt
ikk

„Niggjahopen.“

Bnr. 6.

sūndag 3 mars.

2. årgang.

Når fiskel står dirleg til.

Landfiskarane høv vist ikkje
gjort dei vant i år slakkav. Men so jørar
dei ova havø held med seg når dei døv
landfisket. For vøke vika sidan om har ei
„old“ som skū vilja Lykkingangdomane,
Ja, dei var ova helst han du vilja. For
i føi has pā gjembone, kroppa dei røpp med
mannospel. Til i bruk og i reserv. Når
gjembone højade lyd av spelet, samla dei
sig i store doffbar frå i føi seg ein songam.
Men gūlane vare lika ikkje denne musikken
For dei gjekk viss frå dei mest rindl
frå dei. Stein, av kannane hadde viss om
og helst pā „Tøgen Lysholm“ so „Orlhund“
var ikkje ellit blia smak. Dei skū ja og
hava gjentå til knolden. Bin vilde laka
høre domes oper musikken; men der var 4
flæffr i spelet som ikkje fanga, sa han —
Døfa la han des i valn. dei skulde lesna
mikke lom. Når dei leid. på knolden og
gjemme skū på heim. Døft der som ordet
begjor: „Mange hundar i m leire!“
Stein fekk ova fleire gūtar med seg om
a. hadde berlina, og andre ikkje.
For gardsgūlane vilde ova ikkje laka

"hunder" på bora med alle gjentme. Dei
sku no og verba berga frå kvedden. Men
síume var no heldige. Dei fekk viss
relle. Difor gjekk dei i båt, og rodde
på shand, éi få maseb dei røppe
på land. Ut millom sundi hovmar
og sjar, éi til del husel på
del ber. Men gleda var stikk, fr
küdden var stor. Og reiser no stell
ekje meir éi agt vor.

Grobbem

Foranding Freyder.

Ber på Lekking ofte hisk hev me.
Bel fer me saman i min em i
ordet. Men i påskehelge me verba
frå byn. Bi nokre gjentra, dei før ei sjan.

Og jamen kom dei. Del er no sank.
Del kunde ein skjona. Del var ikje
vandt, fr omåles f. Labde al delle
er sorten som éie hev vore og sel
på spøltine.

Om torsdagskvedden hev dans sku
vera. Ðiv seit me målle då
sopass gjera, og Rikard han spelte
opp "Bella Mi", og gjentme mylla
fakken dei.

Med din ikking hals og flik dei
sparka, og bymåles klung som knilande
terka. Men svart skal du vera få all
all. Då skal me her so eine og følles

Gaukjær

Omangt ein høyre på Siggjakkpen

Bir laindsagskveld på stompavegen,
ein innan til gub verk helsestegen.

Kva gummien var e på sork veit, men
det må segjast at det var leidt. At
gulen vilde til gjenta. Det er no ikkje
å inndrast på. Men vere var det at
ho han sende, skippe ord og ryggen
vende.

Inn F

F

her
men
vil k
og t

L

Gulen formena på gjenta blei, og
nigår han spikk på Elbakken,
han lenkte på fed, og ingen førey.
Då trakk ein bon og slitt han i håret.
Gulen i hast seg tilde vunda, Då fekk
han ein bask, so han sitt enda.
For når kvanglebystne var makk og
møde. Då er der ikkje ana og
allehelde.

síma
gang
møte

me o

atm o
hjälst

me n

og hu

holmo b

men o

holmar,

med o

bennin

og ola

sínt

land

me fra

som o

hunde i

Men no skal fulen i sak
gausla. Han kan jo loypa upp
omange vanstrar. Var dette dett
og aðalb jark. Hei gjøane
kjem nok ein gang tilbake.

Bergelundsen.

Liggjatoppen

egen,

b, men

c. AB

ikkje

b al

gen

, og

høie.
Då fekk

ll og

opp
ell

"Liggjatoppen."

Mr. F

Lundag 7. juli

2 ørongo.

For skulld ein teknisk feil på linseloffert,
har Liggjatoppen ikkje kome ut på ei tid.
Men me gjer no mørksame på at bladet
vil koma ut som vanleg. I same stundin
og like noks som fyri.

Liggjatopps bøg! er gammal i gaud!
Landkjemperen sittar fyrst framom dei.

Bit fager syn!

Nai ein står på Liggjo ein blank
sumardag. Det synsrandi slone inn moten
gang fyri. Det er eit mehigst syn om
møter oss. Bi natur i utradig byrjing.
Me ser frå dei blanke, skille fjordane.

omr omryg og lid, og hjerter overrollar dei
høgaust, lainkladda snilar og fjell.

Me ser glide hyddar, med skjellelege høgar
og hús. Lainkladda vollar, omr av og til
rekes bunt i den blåvande fureskogen.

Men me ser at mange hardbarka, venslike,
holmar, deyar og skjer! Som i sūndene av ar,
med ein skille bygg har stått med
brenning og os. Dar at mang ein skor
og storbaks, har maroms og brasse ved

vind. — Men midt i dette engslike
landet. Omrillom brasse, gress knaser. Skjenter
me fram til dei koselege hel-malte fiskebåtene.
Som no i sumarskilla høler ut etter dei lange
høde innan riden.

När me i silla, bar denns oneklige nafni
fala. När me sanna Ragnvalds väges
ord um Sönnhordland.

Ber
frå a
cir h
og a
fed.

Bog veit eit land, med skar og skar,
som flugt av Jotunklo. Til arvodsäsyn
gjest mot har. Men emne mild og god.
Det skig mot sky med sybhatt fin, og
skimm ring flärra shand. Men fagrast
i omis hig du skim. Du gamle Timbröldan.

Du
og
dron
fjord
Til
mid
m

Sjä länke ljoci! og blåen soll. Smell inn
hö. mude kar, og speglar fjell og fjukoll
og blide bygder ar, og formi skin som
spant på vir, högt ejer skin og sind.
Du stralar del med blink og vir i
heilag morganshund.

Ber spelar foss i halle lid. Ber sisan
alz um arad, og vinden ger med
hurpa si, os tjuv ring denne stod.
Fin undersheim! Brast färelagd
med under önmang ger, og snart i
smil med himmelbragd som
varlaingo bliw.

da
gg.
og
For
man
oss.
bra

Ber ryddes jord, med häxe silt, og draker
sig på shand. Ber blunka eingang.
Af denabitt og gullhjelm ger land, men emne
ejri blog i kermit ems, og skis med skummen
ring skamn, og klocka kella mildt emne
på gamle Moskrönn.

Dens
lunge
o de

Gjer er min heim og allengard. Gjer kuler
far og vort. So mang ein gamal gasta kar,
vir hyggot i denne jord. Gjer milton lilt
og skjær og sünd farm all mi lengoda
fied. Gjer finn eg og den hygge blind
ein gang når vel gare om thi.

Dú land som gav meg mald inn vel,
og verk til gordan gav. Gav omil og
stom og fråke mof, nái bára hait på
fjord. Og beda má på all min veg i
til dagen sige i blind. Min heim!
mitt land! Gud sige deg!
Med vel til æsik bind!

Him - Peren.

De som fallt.

De kjempet for Norge og stipte ein
dag. Som mena på ein post da det
gyall. De side en hr um em sitt land
og sitt blod, og for den gav de liuk og alk.

Før sitt land gav de alt som ei nord-
mann kan gi. Dens minne skal leve hos
oss. Dens glod, denes hr, olik i alder, ble
afd, til De stipte i samanenbitt fross.

Dens minne skal leve i hjertet og sinne, så
lange vort Norge er. Da lengre det graw,
i den værvarme jord, skal de gi den
den hellige ild.

Dens worn skal vi høe i skogenes sūs,
og i bøgenes slag mot vår kyst, og
inbet skal glemmes fra alekt og hil sekt.
Det gjemmes i org og i lypt.

Dens worn skal få sisset i deførnet
flagg, som en fakkel i mørket med magt.
Pfros som er ho mellom feller av blod
Skal stålaelli fremtidens verkl.

(Gimar Frischanger)

Ei melding frå Grimsvønet.

Før å leggja Omrøkklubben mot
hammed valdsmakt. Eo om sett
oss myndde til leggja ut ein del
"sine Miner" i Sola kringlet. Innseitîngar
kan vortis skje bene ved "mineboset
Rikard Løkking, og i samhøret med
dikt meldar one frå al vare alirke med
ein høydaopen til, også vel på egen
Fædheim! Omrøkklubben!

Underskrift: Grimsmøjetun, Gimlebrukar.

Bruk Ambisepm!
Den tilkankjærste fronen:

Han skilde aldri konkurrert meg ut,
hadde han ikkje haft Ambisepm
i hanef.

Ahss: Bruk Ambisepm!!!

Det hender os mang.

Fra gammal av, har me alltid høyrt at nykkjen spelar i lekkjen og fossfall. Men no i denne skræmlege turkjen, gjer rassmangelen og gjeldande for nykkjen og slakkar. Høre stølskjæringer kan osles fortjø, at dei forrige stundagokveld daig regaldomen tilja var i tinasle "orkengsten". Dei spela os vedomdig vakker at "Gildregjentene" og smalt seg fram og bydde på. Men da gjestfrie nykkane måtte i rassmangelen hakka sine "Gildregjenter" med bris og kaker. Då soli seg, skrek nykkjen sitt glatte hår, og kjem her i turkjen til næste vår.

Gildregjenter

Då farsignalen gjekk.

Bg vabna si og innstukken fødagsommeren av at handt fak i døklinka, og eit forsiktig bolle im i romet. Upp! upp! Ellers er smell det. Bg varc utgående i ampi, og klaus meg også i ammen. Var debbe unkeig på lykking? Ja, det var eg snart klar ver.

og eg spa! Og du full! Eller vil du berenga på fastande hjarta. Det er farsignalen, sa han. Dik hilfukt, eller vaktur Shakes: Den ned var farsignalen ikke, og det viske eg høyste var skapringi av softshelane høte i øyri. Nog var no blitt av vilt crakje at eg høyste.

det ofsløge verkt som rosa. Og til til å brala
meg fram. Men den forbunna gitts hadde
vist knyt sligfeknitar på alle venane.
Få ongaggen til helane. Men es hinka
meg då fint i glaset. Tak iit før avreising
med handbokar i aukaskarne, og kikk iit.
Nø såg då ein heil del innowånarar i full
sing med vakuuninga, og einan gjekk
viss erakeringa etter programmet. Og
såg sôlis ein av vare gamleheimar vakuerte
ut på krolden, på eit oppland (Myra
fikk me høya at der var et manse
vakuerte at dei låg kring alle gata. Det
var ei spavingshil til Lærdagabilden.
Då det var mellott at faren var der.
For oss gjekk det av med bare skrekjin.
og me fer segja som gitts va.
Det var maa hell.

Eira - Peren.

- Nr 8

Me
og
me
so

For
for
m.
me

Ei.
na
my
nai

cy
mo
fe

bala
dde
ka
ringan
bla ut.
full

ch
kuerle
nyra

el
din
z
bjørn.

u.

"Siggjatoppen"

Nr 8

Lørdag 31 august

d. organg

Me helsar velkommen ikveld so det hjallar,
og gútar og gjentor i festsalen kallas,
me vones at alle sitt beste vil gjera,
so lyss ein stemning til festen bera.

For ein fest er no vanukane mange og store,
for kort må det til skal det brød på bader
men lapskáus er enno fritt for oss å laga
me gler oss til festen me kan ikkje klagा

Ein dráum vert til álivar for oss her i dag
når me vigslar vår scena og spele lag,
mykje av hatt me vones i sjå,
når våre eigne skal framþá scena gá.

Gylade gútar, glade gjentor her i salen
når me ventar ungdomslagets framtid ur,
festglad ungdom samlað her.

Landfarsott.

Då eg ein tysdagsmorgon tok meg eit slag ring strandkorn og oppri ein heil petrolong som stod og diskutera, og dei såg ut i andletet som om England hadde lagt heile Tyskland i oska. Eg spørde kva my hets dei hadde høyst. Et du den einaste framande; Jerusalem, heile bygdane, både skippear og straumar skal til Flaming på vegarbeid, det er om i gjeida i verloda seg så fort som såd ei. Og dermed smulde heile hopen oppjan til meg og oppover var det.

Eg hadde tilfeldigvis eit event oppi stasjonen, men takk skal du ha, han sat heile oldå. Gunnhild monde og svivde så sværen rann, alle skulle dei tala med Anne Meling eller vegkontoret og medan dette stod på kom du eit mytt tog av arbeidslause marsjerande inn, dei såg det snart myte laist å venta hei difor straum dei beveges på sykkel til Meling, andre som ikkje hadde noko inn på Melingen tok motorbåten og straum ratt til vegkontoret. Alle fekk den besjedun at øvde folk vart føretrekte, og no stod også mest akt på trappi. I avgjymde dalar og skar dreiv wäre stuskaprise på og øvde for full fes, hei skulde nok bli fagfolk i ei handavending, men

ein av våre gamle materialistane
tenkte at her lånt han nok sla'
to flagor i ein smekk. Han tok
sonen med seg og drog til sjøen.
Han hadde lenge tankt på den
byggjestumpen nær Måndalen,
men no endelig i desse bygningstider
vart han åtteken. Då eg om kvelden
hadde hørt nyhetene fra London og
kom fastlunde på veg til bua for å
kjøpa meg ei eska Tiedemanns mit
fikk eg högra faguttrykk som eg
min stod tørskespak aldri hadde
hørt eller skjuna det kvekk av,
her svira det mindt øyre av ord
som: forlett og attersett, bikk og
bitt, pent ansikt og tjukk i bakken
o. s. v. — Dagen etter var eg i
posten, då kom der ei dros brev
merkte Brummes Frugdekasse og denne
tok tridje akt til. Dette var reine
mobilisningsordrer, men han var no
ikke som vanleg mobilisningsordre
for det stod verkeleg «vist det passer
for dem» og det passa vist for alle
for i telefonen var det på my. I
en handavending var dei ført
tilbake, og eg trivde dei alt hadde
fatt den første linningen for
dass'en blengde over diskens bille
kjeladressar, døngesiklar og fettbestyrken
og det var ikkje spiss målt kva det
kosta. Eg hadde jo hørt at på
köyrityet sku' storfolk kjennast, men
her sag det int' at på arbeidsklada
sku' godt folk kjennast. Ut på
ettermiddagen svirg eg innom

skomakaren og der ság det ít til å
vera stor sesong, der sat han i
sviande hete og pløggen råk om
ägrene på han. "Giv ein sko," sa
han, "og slå under heljarn og nött
og snattek ikkje til meg, eg har
ti sneis par sto som skal vera
fendige til torsdagsnattar, no
kjem det att om denne dansinga
ved, Kusjitelet." - På heimvegen
sig eg welfyllte snover i hovmanns-
tun, det var ikkje likt til att skulle
dra noko sjete med seg heimanfra.

Om torsdagsmorgonen i veszte pakke-
sjunen vart det som han sa Rabinowitz:
"Så kom krakket." Fra telefonen
fekk me högra noko reis forebels
ikkje vart av, men dei skulle vente
snurare andre. Heile bygda slappar
av som etter eit hardt over. No
kunnde ein endelig få omra seg
og tenkja ein klær tanke, og
jønnen vart her vist tid til både
tenkja og gribla for no er det
vindelag 3 viker sidan landfarsotla
brukt ut, og det einaste me ser
og högni av det er nye kjeladura
og sündel som har latt seg til å
seia "dit."

Jyggjer

Ingeborg i Fagelria.

Anna ho har gūtane mange -
nokre korte men flire lange,
nokon so omålt med aingjø glippar
andre sterkt med pipa vijper.

Gūtar frå Holme og til Brekke
Anna er dei like vekke
sūme er svarte, og andre rānde
Anna føl dei som lønt med sūl.

Når brude segl over osen gār
ved stranda då smilande Anna står,
men når nordausten gler kring stranden
straks mot sør ho då aīgjø vendar.

Av gūtar i fra aust og vest
ho Jakobsonen vist liker best.
Med knut og Gūtar gār det so son si
av Jakobas har ho hile to.

Men gūtane no har fått ein stinq
Tunk i Māinstdalen d' det kommen spring.
I 15 Grandgata står dei i flokkar og sør
„Tenk om eg ikveld gressmaran bera fle.“

Anna smiler er glad i sinner,
Tunk alle disse til verre min.
Men minn ikke eg tykje det haðin
kankje eg di aile på døgjen lastea.

Ein intkrækskrá.

Þóre orð og fett flesh.

Han knút knytha handa sá kennane kvitnum
og sofame orð for Jakobur vit nær.
"Nordanfor Þóra eg vil deg kje sjá
og wegen til Nauðsdalen tauð dū kje gá."

n
mea
men
st
,

Natúri har Breidablikk söris laga
at bráti bratt over vegur nágu.
Og Prillar - líði eg no har tvinga
at gætt mi sak eg her skal svina.

Til
om
ðar
til ,

Ho líði vil eg sækta sjá
si samt langa strandu dū skal gá.
Og nái eg hringar ho tóilar eg fáðar
si steppju eg velta við steinane spilitar.

Og
for
ja
han

Eg skyr ikki roko, vatn held varmi
eg frum arð minni og dírrun arð hármi.
Men vil dū húgu fiað gjentu vunda
skal eg so vist inga úlkðra senda.

Y .
nái
Pá
gje

Pá mevone tek det at kvar ein har
so samt eit hjarta i bringa han har,
nái seglande fíarar ~~þa~~ innátt strandu
og gjentone himmagjötum vanda

Men
Týk
þer
og

Dí ~~kom~~ dei ihop og i lönd diskurtra
korleis dei nágagn best skal gera
Some vil bálin dra högt eyrir ~~lundar~~
og setja'ru fia segl det er ingen vante

Men
kan
Og
du

Einða har ilde og Hardsinge - hella
ein tridje frír meiri þá reið fella
Men umgkar fia lykking, Sele og "Mese"
Sjá, til ~~at~~ dū kje mi og mit lungst í fjerst
Ein farande fíar

at
me
For
is

Høggt og frett.

Nokre varer eg no vil nisse
med dei eg kanskje på niskon får sett si gjennom
men vist so dei tek det i ille opp
so far dei spelte plass i "Siggja Døpp".

Til Børnele er det no blitt ein mott i føre
om onsdagen dear dei båd' gjenta og kona
Lars i Myra og Edvin fra Flangåen
til Kala vág fer dei som avgjorte drøfting.

Dg. luka vist dei som oftast gje
for kvar mandag alltid dei smilende en
ja den som kunde dei sett ut frå
han fekk nok so langt og inn i øye.

I sluttet dei vist ofte hadde det kvar
når seinst dei kom heim fra Børnele-slave.

Ra Myra-folkjet syppe dei stod
gjekk Lars med øyene på i øye og slet.

Men når når hausten og mykna fell på
sykkige Lars til Børnele det er langt å gi.
Særlig ein lørdagskveld han var fornem
og det var bere til Vika fjordane.

Men vegen til Vika vist og for lang,
kan henda dei gjenta kje' laus en trøng.
Og himover frødder han so det nære
du traff han ei gjentas som bodd på Vika.

At Edvin kje' lengre til Kala vág dear
me sikkerst gjinne her til Lars
For hündan han Edvin alltid hatt akkurat
iser vist bikhja en bisk og frekt

I Kalavåg var der ein hündar - slave
og denne han var ein ekta slave
for då Edwin endelig setja seg fekk
var det månd fia lia bikkja få beth.

Edwin, eg no vil gje deg eit næ^o,
du hündar er mi du sluttar i gai.
Kanskje du er betre farer.
Ån du finn ei her på garden.
Bista - Per.

Heimvernsjefen melder:

Då vi er redda for at Holme vil
gjeva invasjon i Haustdalen har
vi sett oss nøgdde til å setja vakt
i Strandgataresvingen. Alle som
etter kl 23 n. st. skal til Haustdalen
må på førehand leuta pass
hos heimvernsjefen

Gustav Nænes.

Yrskjer kjøpt:

Me er kjønar av heggebær i store
kvanta til høgste dagspris. Nokre
velbunda bygdminge bøtter vert og
kjøpta snart.

Opp Salane Byggesels.

Plass ledig!

Fleire ivde kjeldegrunnar får plass
straks hos.

Lars Nysether.

Hæðanum
ave
ikk
bekk.
na^o
ja^o.
.

Telegrammar:

Helen Lasson:

Eit matersparr eq kvelde ned þá meq
ðerfa ikveld ðu fari ikki ^{þá} meq
Maraldsvíkin.

Rikard Lökling:

Síam ðu ikki hórsene vilde parsa þá
wil eq deg ^{þá} mið þá Mynteklúbbun ^{þá}
Magda.

Hallvard Bairdablikk:

Éin $\frac{1}{2}$ tím ^{þá} ég úti fari bli
möt meq ved ^{þá} Kjós lei $\frac{1}{2}10$
Matárhúsólla.

Orvald Lasson:

Fra Morland til Lökling er lang
ein veg, ðu vist eq vilde þá festan
med deg

Nellie.

Í Símen Lökling:

I Símenrangs lunden eq set og venter
monu ðu meq mud ^{þá} gullborz hundar.
Krambirotta.

Erling Norenes:

I regn eq ikki likar regning
ðerfa eq ikki komin til Lökling
Bally.

Agnes Hær

I Fornset eq þó skal kynnja
kan og sag for meq lit kynnja
Forsgrun.

„Siggjatoppen.“

has

Nr. 9

Søndag 8 september

dr årg.

Vårt kjære heimland!

Yo blomde vårt land i lys og fred,
det grønkaust so verk i tider;
men etter seg mott på landet med
med hældom og hønge tider.

Og folket det sikkja etter fred,
lag du lyste opp — onsider — !

Ja, drøig, du er vårt kjære land,
med fjord og fjell og sjø og strand.
Nei, aldri var du makvære stadar,
når haustsoli klær gne heimen gladar.
med gloda du møter meg igjenom karet —
Som solbris gne ville havet.

Yo, hjarta blør, ei helldoms tid, seig inn.
og frihetsbanken skipla,
i myrke kra, i skille stund, so mang ei føra tipla.
Men hjelper det? Kva hjelper vel det alt?
me reikes stend og redde, at slik me ora er stede. jag arf
som Gids voldsmannen fekk til høyst, øjetan
av borden born var skysskar. aste ja
„Hugs Gud abbåt,“ slik orda var. fiender
me og dei orda minnash.

Yo vonfüll me etter stend,
for landet vårt, det kjære,
når våsor gyller gard og grond —
den freden med seg bere. „Fævelandsver.“ f. L.

Til formann og festnemnd.

Takk for tilbak, og takk for mat.
I tider som desse går alt i rot.
De var greide, som festen kunde skyra -
han gjekk på slekt og ikkje "myra"

2. årg.

Helsing på høking i engdomen!

ped.

Lausl. og Jash.

red

Som var på forige nûmmer, kan
de få høyra:

at eg hev "lytta" ned ope øyra.
og forbi myra skuede gå,

ein mann i "enga" eg fekk sjå
Han stod og slo, som føck da plast,
etter alt å doma, longst kvila mest.
Da, deh i segja: Eg slips ei sag;
men elles var guten svarande "fjåg".

"Vedkommende Malle."

seig inn.

Alelding ja "heimverneh."

ia lepla.
et. 2

Sist sundags kveld, kom eit fiendlig
jagarfley til Vansbdalen. Det var niss
objektsken det skulde ha. Ía av dei hukig-
aste jagarane våre gjekk opp, og jaga
fienden på flog.

Det hev ikkje vore fleyabarn i
Vansbdalen heile vika.

Heimvernbjefen.

noss. D.L.

Ullmannheim.

Gutane hev den vane og visa:

å gjentone må dei le og knisa;
men aldri hū al slikk dei gjer,
opp i fjasel so du det ser.

Å nei, dei er fine og smekne då,
neth den stundi du kan dei sjå.

I Kongdomslaget der er det slik -
på diktarkunst dei er vorten rik,
og "Sigggatoppen" er grei avis -
der gjentor sūme fer berre ris:

ja, gutane hev den eine glæda,
å gjetarne rekkelag å ja leja;
då er dei fiske, og då er dei glade;
men eg lykjer pynd om gjenta, min blæ
og gjer dei rekk det dei fortener,
da verh dei ikkje so blide nener.

Før höyr her gutar som aeltid so bösne:
ver ikkje aeltid med arda so slösne,
for hakka at me har mådige vore,
og ikkje med vas og fjas vel jore.

Ja, seg meg: Er guten so mykje beha
når han med bjøla, diblante jere??
Og etterpå stend han ved troppa og ser;
men höyr her du gut: Ser du dei som ler?
al maksne kardr slik seg her??!!??!

Stakkars deg gute, som gliser og glader,
og gløymer gode skikkas og boder.

Derfor gutar: slikk med vasen.

Sigggatoppen døyer ei meir av fjasel.
og gjeva avisar stoff som böner,
me skal vere smile sogs ei kvarandre dörner.

"Akkov." P.S.

"Siggjatoppen."

Tr 10

Søndag 15 september

2. årgang

Ungdomslaget og eg

Til bags åt alle kann ingen gjera,
d'er no gammalt, og vil so vera.
Og tykkiv i stödt at det hova best
ä spylsa den som det henger mest.

Og kor du byggjar, og kor du baka,
d'in alltid ein som dei ikki smakar.
Og over den une so gjerer nops,
so nopsar sidan den heile hop!

Der mange nok som vil danar vera
og la åt alle som dei andre gjera.
Og lyte finna dei ründt i kring,
og nytte gjera dei ingen ting.

Kva er eit ungdomslag og hvilfor
kjem me saman? Da nokon first er
i vilaude iim dette tek gne det i opp
til hand saman her i "Siggjatoppen".
Ungdomslag det ligg jo i "følve manet".
Ei friviljig barnskipsma av ungdom
fra bygd og øy. Skysa for å skapa

eit lefje til høve og som kjensle mellom
bygd iungdomen rundt i grame laga.

Gjiva dei høve å koma saman der
det er ljost og varmt til felles hugnad
og gaman, sotn Ivar Åsen siger.

Der kjem ei stemme med kjennigar
samан, di lengre det varer di mer er
det gaman." For å kenna organisera
eit slikt lag vert der vald mellom
lagslemer eit stynne som er soleis
dannansett. Formann nestformann, kassa-
styrar, skivar og fri i bladsyre. Kva
skal no disse gjira? Jan, dei skal
so langt det rekk vere taka laget
sine interesser, hjelpe til at møter og
festar går for seg som det bører seg
god norsk ungdom. Dernest setja lags-
lemer til arbeids i programmet, wasking
og ayma. Likins her bladsyre ansvar
for kva som vert sprive i bladet.

Kva skal eg som lagslem gjira då?

Jau, eg skal først og fremst kom
til møte på fastsett tid, og komma inn
som eg er heime, ikkje verfa ståande
i trappe eller gang, og venta jo at
eg skal verfa drigen inn og med
god folka skik. Kolhje lar illa prata
eg medan du andre syng. Har eg
løvla å hjelpe til med underhaldning
for levden. Står eg ved det å gje
mitt beste, og ikkje som mange,
slikk seg at i körne med
koiskening og läft, skamar seg
ved og gjeia det hugnadligst for
andre. Likins vår leikninga tek
til giv eg straks jo golvet, frid
og glad mellom kjenningar, og

spes
eller
kritis
er.
hjelg
sys
setja
som
hev
zum
trap
den
som
fyr
ras
for
na
desse
kra
For
høy
befi
det
reka
veg
pera
alle
bed
korle
og
vat
det
and
me
hei
slik
oss

ikkje som fleire, sprung ut på gangen
eller sit styrer kring benkjene og
kritisera sitt programet og dei som
er med i ringen. Når endelig
hjelpsame lagstemer les eit slykje,
slykje er det sommer meg best og
sitja roleg og lyda på, og ikkje
som sine der gjest i den stund
her so mykje usagt. Når so møte
nema seg sluttens og vaskinga av
traps og gang vert på tale. Slik eg
den del. Som fell på, og ikkje
som ein del der hymner på dør,
førre møte er avslutta, og var og
rasar inn at styrer kan vaska,
for det er dei som skitnar.

Når eg so iite på vegan møter
desse iittsynnde lagstemer, bjeor dei
kva bid næste snö skal vera.
For det haade so ikkje dei ferje
høyrdt. Dei byrast sjølv sagt det er
befri å komme inn på salen der
det er ljost og varmt, inn å
ruka i mykret langs den bøle
vegen; men i befalld 50 ore i fags-
pergat til ljos og varme er ikkje
alle holdt samle inn. Og lyft difor
bed desse lagstemer forklårt me
korleis me då skal kunne skapa ljos
og varme. Nei, gode bannbyggingsar

Naf oss ver so pass arleg at me banna
det er gildt å koma bannan, spjekvar-
andre og hara ei hignadskund.
Me er alle ungdomar frå gode
heimar. Dat oss difor le oss rom
slike når me er i lag og dat
oss skyxa eit ungdomslag som har

verdnad i si bygd. Me er sterke
når me vil. Lat oss lyfta i flokk.

4 lagslemer

Jam
De
ka

Ein māneskinskveld i Dansahagen.

Å, der er vent i Dansahagen,
når myrkna fell på og det skrik i magen
Der får ein bökja sine byster,
berre ein litt i tre dysster.

Å, der er vent i Dansahagen,
ein māne skinskveld mer enn gøse dagen.
For då so mange rare synne,
der milom bud kjem til synne.

So rart ut syn ein hevld og såg,
en heimvernbiip jo i kna ligg.
Og hude fyrt han vilde be
tausigning yver de te he.
Det syn og såg eg alldri gløymer.
Han spel a fukkt i hundma gøymer.

Ein laindagskveld so vel og høgga,
for karar frø kring hagen lissha.
Då bråf dei bæ gjer lit spekt
og yver grunda for so lett.
Under hla so der ber ei hognad-
skund visst der dei får.

Ter zva her visst ikkje tung lokka,
i hagen fjern dei i andre flokke
Men av kunskapscole dei vissst har eit
for no jo vækt der førgen bete.

I
jps
og
vin
Til
vort
ikkje
er a
og e
Men
Sime
Nær
Jorn
Rongi
Då
vo
Dr.
kjä
Men
sri
Slott
hadde

ferke
flokk.

lemer

hagen.

n,
i magen

n,
se dagen.

sag.

be

gløymer.
mør.

ingra.
ska.

ff

zmad.

lohpka,
lohpka
har este
este.

Fa, der er vent i Hansahagan,
når frei mogne stær og svagar.
Der kann ein glöjma sei og myga
kann ein bere frukt fordojd.

Madli und apalen.

Hov ves fer.

Fa lykking er det no vorten slik,
på bryggiskunsten me er vorten nik.
Spri gissen fra seksten til tjige
og åtta so gjer han deg rád at du
vin får i posta.

Til reidskap våre bryggjarar heng ikki
ofort men bin vin garantira dei
ikkji ín lort. Når dei skal drikka
er dei so sal, då har dei ~~ein~~ ei bleiv
og ein kaffi kjel.

Men bølet visst ned for bringa verme,
Sume vert glad men andre harme.
Når gúfar dei sur frå hóme og
Tjong, då vert våre bryggjarar rettleg
Rong.

Då stikk dei i veret ein fing eller
tvø, og segger til gítane ord om
so. Ein frist jocá tvø minst eg gjer
kjá til du på desse forsvinna fdr.

Men kva skal dei segja våre venner frá
þín, når her dei vert smottr med slik hínar.
Slott det vilde dei ikki her, so gjenom
hadde dei visst ikkje hjer.

Ejn aman tek gjenta ei dugleig
skrapa, og kalla ho slik at ho reft
stai og gropa. Di røda fr meq skal
fritt fji gro, du skal ikkje sjå meg
der meire no.

Men tek gjenta på seg den nukle
stakken, so bøygir ho snart den
støfe inakjen, og alt det han
lovar det hjelper. Heie fer, for store
hug han til gjenta vere.

Eit råd til dykk som drikk slik
ei rava, og synkjir det som seg
vaksne kvara. Eit hus på hjul de
treng me dykk fóra, og det eit
slik om var hjarta i döra.

Han de so ein god bilfør, da
ver det pengar til my likör.
For utan for döra der vest det
nok kö, av dei som av kjelen fekk
smaka sö.

Den vandrunde skomaker.

Svar på sifale:
At hunden i Kallavåg var so
stygg, derim er du ikke alt for
fryst. Den wegen er farbar lengste
laget, og gjentone der er av det gode
slaget, men høyrr du güt som
til Selvåg går. Tak blyrsa
med deg dit iigla fär. For
fuglen har være der lang ei
tid, ho skremma deg kann joå
ditt frieri.

Ragna.

Vær det arleg mams vis?

Gutar på Hobne og Viken
fann også seg gjenstår på lykking
dei lika. Det varst ör som dei
skulde vere i rusa for kirs dei
sette på tilisa. Ingen vist vel
kva dei tenkte, men yper og plommo
i hügen blynte. Med ~~haug~~ & krawling
lätt og spetakel for dei fram so
det var lit mi atkel. Ypla kom uts
den vegn dei for ned. Det mer best
red apalen like ned. Alt dette
gjekk for deg med lätt og glis,
men ~~spyrja~~ me må var det
arleg mams vis? No mai de hügen
vara ypla vonda. De har ikki lott
av forsyning & sunda.

"Avis"

leg
refl
skal
ia meg

auksle
den
n
store

slik
seg
de
it

då
det
i fekk

komaker.

so
for
lengste
gode
som
ba
For
er ei
soa

Radioprogrammet fra Lykling

var fra
20.10
På
20.30
og 6.
des.
22.1

kl 8.30 Morgongymnastikk for unnm
ved Hūsa Larsen.

Morgongymnastikk for kvinner ved
Karin Tønseth.

kl. 8.55 Fra Tysk jordbruk. Kåseri av
Olav Heimannsen

kl 10 Gramofonkoncert

kl 10.55 Foredrag av landbruksdirektør
Johs Fjellheim.

kl 11.12. Været til sjøs og fiskerimeldinga
ved Ørvold Larsen.

kl 12.20 Myktige og myktige planter
med Annagda Larsen

kl 13. My heiser, by og bygda mytt
ved Georg Løkling

13.15 Munspekkoncert av Edvin Jakobsen

13.30 Gramofonromfartsi. Ein sundags-
kveld på mjs. Grasd.

kl 16.45 Matauking av Stein O. N.

Løkling

kl 17.45 Norske folkeviser ved Lyklings
ungdomslag

kl 17.45 Bedre sine var - - Blend
godt av Heimevernsjefen

18.15 Gid frøyle program Skodespelar
Halvard Brudablikk syng: Agnes

min delige sommerfugl. Fortsetzung
Marta Selle les or den kjende bok
Jorleik fir og no. Mask, Rikard

Løkling fortel: Gjen vor eg fratt jo
ferdi. Marie Tverbong syk: Tøgje

nummer fra Sandanger. Gusta og ig
av Steinar Løkling

kl 19.15 Ulenskius kronikk ved Johs Selle

kl 19.45 Kva er det som bestemmet ~~at~~

ing
men
ved
ni av

var jorholde. Fredrag av Nils på Lønå.
20. 10 Hushelista for fjørfehalldavar av
Paula Jakobsen
20. 30 Holespel i 3 akter. Glassrakkelen
og Ælvira i Bladalen. Spelt av Anna
Jesenes og Knut Breida Blikk
22 Myhiker

Slutt.

ekförm
meldingen
anter
ff

- Jakobsen
- dags-

M.

Lyftlings
d

clar
es
serimya
boki
kard
t joā
gre
g eg

Selle
~~Wink~~

Sigggja loppene.

Nr. 11

Dondag 27 September

2. afgang

Fjeldsame gjenker og gjeter

Anton spør: Kven var ka vil, er det ingen som byr seg til. Då jusbla Gunnhild i Agnes sitt øyra. Det eg nu seier ikke ingen høyra. Men ho tek vaska her i kvekk, for i flaks det får me nakk likevel

Men Marie sat med opne øyre. Ho røpa ut so alle høyrdet. Gunnhild og Agnes vil vaska i kvekk å gjeter får dei syke for sjøl

Men Gunnhild slakker ho kniffa bli, for strøgst laget var slitt, sprang Erling sin nei.

Johannes fyllein går og på laget, og han er drøben av rette slaget. Han sprang til Gunnhild so glad, og feiget, når me har vaska går me før på veggen.

Sally.

Vær altid fják

Eg lenge no i laget har stått, og ofte ei bletsing i Sigggja loppene følt; men for det eg aldri har vorte lei, for eg må segja at den er grei.

var
so
Vår
me g.
er one

pia
so

Telegra

O.
der

Tellgr. f.

Tellgr. fra

Tellgr. på G.
skr

Her er or mange som berer på lab, for at dei er
væren oppa omst, men er det nokon som ikke berager
so må de berre for oppen klaga.

Når laget varf skifta, me var so fegur, for no slapp
me gi og slengja på vegur. Å no når læret er rasjonera,
er me glad som på salen får vera.

Kam derfor inn, og i ringen gå, og ikkje lengre
på gangen stå; Men var med os, og laget tryggja
so ikkje me enda kann få litt lyzza
tre medlemmer.

Telegrammer.

Telegram fra Dikjø Til Dagny. Øse.

Dikt været er fint, me på laget går. Døner me
der ei moro stund får. Ørvald.

Tellgr. fra Grøtte Til Edil. Helvik

Nor eg fjerdast, Nor eg vanker dr
du støft i mine banker.

Kristian

Tellgr. fra Nykling Til Agnus Åren

Agnus, du må meg aldri gruka, for det
er henn deg eg lika.

Ørvald.

Tellgr. fra Haugland Til Kårense Færbarevik

Til deg eg gjell ei heile fid, men dei
skremde meg på mitt frieri.

Knut.

Fellegr. fra Ystykki til Eli. Fuerbarevik
Møt meg på Risvik kl. 9. Ellers gjer
eg del forbi
Edoart.

Fellegr. fra Ornes. Til Emma Fuerbarevik
Åver Svartberg er lange veg. Kom derfor
til møtes med meg
Karl.

Fellegr. fra Ystykki til Karine Risvik
Øvorsmen knus te baten min. Du må
ikke venta på giuen din
Helmik.

Fellegr. fra Skånevik til Paula Jakobsen.
Kom til Skånevik, så la deg plass
so skal one ofta gå på flaks.
Reidar.

Fr. 12

For vi
oss ha
var d
full a

Takk g
for å
me sli
Høyre
Møpet
han g
Sø de
og ga

Ingrid
vevka
gjentor
hjelpe

Liggjatappen

Bn. 12

Lundag 29. september

2. årgang

Hatten av.

For vikagjenkone tek me av hatten, dei syna oss kunn, dei er like for kakken. Vår Liggjatapp var der nord på besøk og heimatt han kom full av gøy og spøk.

Takk gjentor som laget vil framryver vera, for blambygder tanken de vilde gjeru.
Me sluttar oss til og vart me i røpet.
Høyr gjentor og gjentor på Røpet til
Røpet. Etter er det på tidi de "toppen" før,
han gjerne på nytting høraver går.
So deler me alle minningar her og høgnad
og gudman i laget me før

Ingrid og Söñöva takk det var greide som
veska ville og ikkje var leid, og enna to
gjentor me takka ^{med} Marie og Paula før
hjelp og råd.

. Ein medlem

Skal ungdomshuset sta i Noranelet? Me lens
no her
eit god
Uplysn.

Ungdom fra Leb og Sykling med alle samla
seg med "Mokkhol". Her var likeam møtestaden
for denne almindelige manen.

I danstidagaman dei held i samban til
midnattstad. Då vert det flakring i sør
og nord, men ingen veit kor dei alle far.

Når er det slutt, alle til skulehuset har
slutt. Det er sam ein flottefugl i lid, for
når er sumartidi forbi

at innomrhus til skulehuset flytta, for
dansen med "mokkhol" når slutt.

"Ungdommen"

Flakring!!

Velkommen av slave! Fra detta Bämlashave.
De hadde mest mangeongrep ^{tar} um ein kvan
hadde vîre på ein

De sørover kjøra, so de hadde mest ikkje
tid til og svare, um nokon spyrgja.
Til byrgja med, fykke me det var rast, at
det fort søraver i slik fart.

Redning
og inn
men ein
rikker
Hann er
likas
med br
føraren
stans
det til
Ein t
i lage
og til

anset? Me lengre på det eine og andre hev gissa,
no hev me fenge vits. Og mil gje dyktar
eit godt red, alle guttar sør over na ga.
Le semla Uplýsing herum de skal få.

Gjentone på Skeping er so åvergen,
ber dei andre gjutter vert dei so føgen.
Dei ler og trur dei har det gildt, derim
me heimeguttar dämer mildt.

Fleire dömer eg kunde nemna, gjentone
på sta salen kunde spjenna.
Kerned slutter eg desse episkel, vanar
kan svil sam ein annun diskel.

"Hovedakorrespondenzen"

Redningselskapet

Redningsbåten "Vervarselet" heit kryssa ut
og inn fjorden mest heile sumaren og hausten.
Men ein laurdagskveld var føraren se-
rikker, at keid vilde pröva på land.
Han rekna med at det var lettare, fall
likasom betre på land laurdagskvelden.
Med bra manaskap drog han på sør,
føraren følte seg kåt og dr. Med eit dei
stansa, for høge skrik ^{dei} ansa. Og hjelp,
det til nå, får at dei belöning skal få.
Ein sendar av beste slaget, fekk føraren
i laget me kyllar han, den dag i dag
og til han har her i vårt ungdomslag.

"Kristianbårs"

Hér er utkomne ei heil del haustbøker av
berre norske forfattera. De vil anbefada desse
på det varmaste.

E.

"K

Hér f
på
fjord
hav
Øst-

Marie Tverborgsvik har gjeve ut ei bok.

J.

"G

Hér
vora
når
kan
alle

d

1

Natur og folkeliv i Hardanger.

Paula Jakobsen har skrive ei
boka om natur og folkeliv i Hardanger.
Hun sier at det er i Hardanger og korleis ein skal
vara seg at når ein skal på flaks.
Hér læres gjentene korleis dei skal
vara og gjeta når dei skal vara
seg at. I bok til rettling for
alle som er plaga av tjerleik og som
ikke får flaks.

"Gode råd " skrevet av 3kløveret.

Gode råd for plomme dylting.
Denne bokien bør all vindue kjøpa.
Fyl ein rådi kelt skal ein
gricke det uten sikkert.

"3 kløveret"

Hér
der
er

Edvin Jakobson har skrive ei.

"Kallevåg ved natt"

Her fortel han korleis der er nattestider
på Kallevåg i månekin. Skildrer korleis
fjorder og øyer er, når den spegelblanke
havflata krusar alle stader, korleis
sol er vakker, gode råd og kjønser m.m.

Lars Lohling har skrive ei kjærlighetsfortelling
"Folglint over Tide."

Her fortel han kor gredt det er å
vara på flaks, set med gjenta på fanget
når sol renner og kor leikkelig ein så
kan vara. De må kjøpa denne bok
alle sammen so de kan få ha korleis
det er med enkelte her i livet.

Knut Breida blikk har skrive ei
"Ufredstider ved oljetanken."

Anton Lohling har skrive ei
"I gamle dager"

Lars og Gustav Norenes har skrive ei

"Finn hordland"

Her skildrer dei Finn hordland korleis
der er ein haukt dag. Hovuds skildring
er Flordong kor vakker den er.

Ein bjar leikroman av Olaf Tangen

Po Urda stolen i gauda byg.

Hér fortel han um kjærleik og korens
ein han gjera det forbi, og kor vinglende
ein han vera i ung domen
Alle bør læra denne.

12/13 I

(Blaðsþýrar Knut Breidablikk)

Det
hyk
og
de.
eller
i
Til
i a
fek
var
her
ski
ligr
alt
tha
her
Alle
med
fui
ka
let
bör
let
mær
so e
nærlle

Tanger

korleis
inglunde

Liggjatappen

Mr 13 |

Sjendag 16 oktober.

2 årgang.

Haget vårf.

dabelikk

Det er no på andre äret naka sidan
hyklinga ungdomslag vart skipa,
og me lyt alle vera einige um at
det var eit godt arbeid av han
eller rettare sagt dei som fekk det
i swing.

Til no har laget arbeidt best, has s
i alle dei där lege spådomane det
fekk i fyretningi, dess har det
vore små knukkar på bråden,
her som i alt anna som vart
skipa, men desse hev snart vorte
brylle, så det no innan lager
alt her vore unikt og framtidit
skapte seg, naka som mest obbjie
her hundt fyr, her på hykling.
Alle ungdomane i bygda må vere
med, skal laget koma til den
fullt rett og skulle no einako av
no dei komme litt på tibben, må han
det ikkje hives for alle desse mā,
bör ikkje målet skiftast ut for
det, men det børre ei minst til
moro. Hat oss berre alle halde lassen
so skal me nok få mange ei bra
nækkund framgydd.

Ein meidens

Telegrammar.

Telegr. frå Alvsvåg. Til Magda Kælen:

Håp meg i hidi som i gamle
tidi, ver ikke ör, dra hje matsör,
for no vil koma til sykling som før

Ein liten frakkasann.

Telegr. frå Skånevik Til Paule Jakobsen:

Der heime får du vel ikke flask,
difor vil eg koma ut til deg straks

Den likeglad.

Telegr. frå Karmøy Til Kars sykling:

Ein helsing eg sender deg her frå sk
og vashjer gjorde at alt var som
pynt med sykkelurar i syl og
verd og at på natt var me ord

Rust.

Telegr. frå Vinnes Til Marie Tverborgvik

Ei helsing vil eg senda, ifø den
lange fjord og vil deg her forbelja,
at denne klokketid, som klokketid
eg deg sakna både makk og dag,
og nem den knagra delkunstee,
som me har haft iles.

Klokkene.

en:
mle
ssor,
før
oss.

obben:
es,
raks

ling:
fråsk
osse
og
id
borgvile
der
tja,
varleis
dag,
og

Alt hjem før ein dag.

Gomde vist hev gamla huset no stade
tamt, sidan skreddaren sutha her
sin dant, men Olav Hermansen bykte
tje det var på plass, at huset
skulde då der bare til stas.

Hu halla saman sitt mannskap
som var ta, og sau mellom oss
til dei som so: Eg har me det
huset leige ei tid, og sånn. Det
er bryggeri, og karane var sinnade
dei for arstad, og brygget var i sitt
det gjekk fort og bra.

Olav farmane, me lytta til å vere
vara, elles går det utspiss om.

Men Steinars hundar let ikkje sega.
ein dag bad han ein gut seggja.
På desse korn i gresset seggja
var der ein putrande hokk og
ein felandur anna, men Steinar
kjøpta, dei mest vel ikkje føte n
ikkt sett sa her til landagskne

Ven landagskneideon tok gule og
sykkel og drog på sis, da svit
han karane rakkor ör.

I sykkelen dei so plent ville man
og skadde på ysten dei ville se tila.
Det var om lygre leikkryra føkk
og karane sprang oppa og laa so gud
slappi nekk.

Vi var ikke borte før komme vi opp i strand
hjedde vi var på et annet land.
Vi var ført til ingen bygav alt det snåle;
men der skyndt godt til framande
nærmest til han deltalte desse folk,
som sør her imorgon og var folke.
Den døde lagde og sulte ikke sovare,
men leukte på morgonen og forsnekkene.

Dattergaten.

Hillegods.

Ein sigarebbendar, brungrøn
fabrikat, er funnen i Kauhosparken,
og innleveret til Kylling politi-
kammer strand gnr. 3 og kan han-
sast der mot dater.

Billet mkt. & kusgras.

Bi geit er funnen i Kopet,
kvit med sorte flekker og lang
snappa, merkt f. stikling og inn-
leveret på telegrafstasjonen, Kylling.
Kopet kan henvist der seinest
laurdag skvelder.

Ei
er
lau
ka
hen
og var
og b
ina
opp
glede
hyk
mas

piskand

sne le;

nde

folk,

th

ra,

ern.

Ei opplysing frå syklingpoliti.

Ei ung jente Helene Harsen, er
er sakra frå sin heim sidan
lansdagskvelden.

Ho er middels høg og slank
men blant hir og blå augo,
og var ifor svart hatt, blå nippa
og brune øko. Ho passerte igjennom
innatt kl. 1h.

Opplysinger om den burkona
Helene Harsen vert og senda til
sykling politikarane eller nærmeste
polisensndikat.

ashen,

bi-

han

hægrelas.

ang
m-
yking.

tek me til sokkur med Lars
eller Knut.
Ei skotais gjin fr.

På eplekjøp.

Tångang
dar
ett
esse
r.
ai
le
fj
for
vningi
slik,
da
i
ho
Da

To guttar fra Lykling reiste
i jor, den gorden du reiste
var lang og stor. Dei hadde
nok med seg jomse om bord, som
garden var kjøpte med pengar
stor. Det suffa og kjakra inn
imot fram, med epler dei vilde
basta sin fram. Men epler der
ikke var og velja, og det dei
hadda ei vilde kje selja.

Så stende dei over den lange
Hardangerfjord og voni inn
epla var ikke stor. Og so meil
Vines dei lu åt Thaia, nr
kundene vilde dei eple prisa.
Men her på Vines dei vart so
fug. For ferk! ei heima gjinte
det såg. Nid eplekjøpet. Det
vel seg laga på prisen, kunde
virk ingen blagg. Um kvelden
dei kom på hybel besök.
Sjoklade dei sek, det vart
slått og spök.

Og fakkane glad sine segl
dij heisje, med helningar mange
her vesten dei reiste. Først av
av fidi no han råi ngle, dei
mykje fra Vines dei var saman-
spinnar.

F.
o
r
v

Wär kjenningar me på vifjing
fikk, me drøynde fyr inn me
for det sku fai skrekke
Ris aldri meir på hybel besök,
og elles poi skriv det i "toppen"
til sjok.

"Vifjig's kiasi"

T S
var
Sig
me
ha
for
als
Det
dei
per
for
sv
i
P P N T

Fra førige nummer, det er Lars og Knut. Med denne berekning har Kjær i forkort. Endå i Sigga-toppen, ho har alet offentliggjort.

"Vakum Kalve krysset!"

Miss for støtt.

I salen her ein kvelde det spenninng var, ei heile tid sidan Sigga-toppen her var. Her skulle me rykt på høgra, me sat og lytta med øpe øyra. Her vart forsvaring i lange banar, etter alt og domma på sinne "kanar". Det var genter som svara her, det fekk dei føla bål "Kans og Per". Det sat ein kar i dette lag, for meg og domma hagla det som svipesdag. Han rette sine rygg i dette lag, han kjende vist framleis ystkeslag. Etter den ynten som skal du ha, han varande påk resten av kvelden var

"Aktor"

Til grannar.

Fri

Til Erling Øvrenes

Plassem du sokte ein her
du feng. Du kan komma i
kveld og so bytjar du
imorgon i baki rett

J. Uren

Til snikkar Steinar Lohring

tid

Uannbordet på sørvida du våla
må, ei slokk i høst tek
iou du skal få

Andreas Pedersen

Til Edwin Lohring

Plas med far du har unnbord
til våren gjefta me 338, da
me bur kte i fjor

B T

Fra Hovland til Erling Nørnes:

Mist meg i kusa i kveld kl. 9. voru du u der
like blid

Konstanse.

Fra Holmøy til Hans Risvik:

Du har vel aldri meg tankt å soika, eg stokk
eg høye dør du hadde vori på Vika.

Klara.

Fra Tøllaksvik til Olav Hermansen

Du syntest nok det var store stas den
tid eg gikk i Stavanger og las.

Bertha.

Fra Vika til Hans Wær:

Du sette på meg den vondre beigen
no set eg himme og er kje fegen
Lillemo.

væla

ubord

Siggjatoppen

Nr 2

Andre påskedag 1941

Sing.

Nr 3

Våren.

Yter
sjø,

Sjå, no tek våren stype, i dal, i lund og li,
og dattene dei dype, han leiser og gjer fri
Han set dei til sitt yrke i veldig ublidslag
han rørar ut med stype, Bli liv på jord, Bli dag.

De
tar
pa

Vi
vet

Det børar gjennom glepet der fossen bant ein is
det syns av var i laget kring nedveigt bjørkeris
det ble i grun og toppar der foster hundre dier
det jublas gjennom knippar som vinterstengde heit.

Og i det synke seg innillon Stein og står
det børar gjennom tegs ein varong ik og tjuv
Og livet ewig viser den tonen varan og ung
sin oppheims kraft, som røss ved molder kvalet og
tung

Ta
s
so

Før gjennom ir og eve det gikk ein strålestråla
innillon sol den gjøve og heimsem varinordna
Og no gjør vårens raffar i veldig spesel lag
i punkt med høgheimess krapper mot tir på juel ved dag.

Det
det i
gjen
ein
Stein
legje
Han
Ei

V

"Siggjatoppen"

3 aig.

Nr 3

7 sept. 1941

3 aig

Y T T E R S T E S K J E R G A R D.

Ytterst ut i mot havet, krenset av grågrønn sjø, ligger holmer, øyer vi elsker,
være drømmes sjø.

Det er bølgeskulp i fjæren, gjennem tang og over knatt, det er mørkeisolv på fjorden, i den lyse sommersnatt.

Vi besøger denne skjergård, men vi vet allikevel. Sangen om vårt lykkerike, den har skjergården skrevet selv.

Sangen den er sommersolen, strålende stor og sterk. Sangen, det er solgangs vinden, over hav, fjord og skjer

"Vågs proviant"

Det var ein kveld før ikke lenge siden, det var ned høst-halvett tida, at to gjentor alcine var, den eine venta på ein framand han. Straks etter han Steinar skunda på han alt han vann. Legg den eine, han er någd med ein man. Han Steinar slo lag med dei både so. Ei liten stund etter dei på "Lyngtin" stod

Han Steinar greider so mange braser,
han ikkje med fleire gjentor på ein
gong varer... Han fylgde ei heim, han
fylgde so, klokka 22 han heim stod.
Dū Steinar har det ikkje alltid godt
for svære oppgaver dū har fått.

"Nikk-Olaen"

Har du høyst noko mytt?

Ja, høyst noko mytt segjer dū.
Ja, misant har eg høyst noko.
Men kor sant det er, veit eg ikkje.
Her er so mykje skrøner no for kidi;
veit dū? Men på setande hold har eg
gode myheter. To engelske krigsskip
har beskot "Freia" frå havet og
Øydelagt flåplassen for pala og sotk
ubåten "Fløyen Bok" i Tectungsosen
og 100 surstoffstumper kom vekk.

Ein mindre styrke britiske fly
angrep marinehamni i Mjelandsvågen
med gode resultat. Tre nybredo
krysara var sterkt skada og 15
fat fjøra vert øydelagt. Jo no
far me segja det går godt.

"Ryggesmeden"

Hauktid.

No er sumaren forbi, hausten er komne.
Det lar seg sikkert merkja, men på ein annan måte. Við kan det vera fint i m̄ hausten; Men det følgjer alltid noko vremdigt med denne årstida.
For alt som før stod grøntklædt og i fagre fargar, visnar burt og svinner vekk som ein drøm alt saman. Men fint er det, ein haustkveld. Når månen står full på himmelen og mogne kornstaurar svager sakke i ein fin haustvind, dei liknar meir på kjempor enn på mogne korn som står på staur. Men hausten kan og visa seg på ein annan måte; når stormen kjem inn fra havet i makt og vrede, kastas seg mot alt og alle, som den møter på sin veg. River og sliter som ein galur, store tres vert rive opp med roti. Havet kjem i kok. Skjergarden blir krasa med ein kvit skumrank av dei veldige båorue som vert kasta mot land. Då er det ikkje greidt å vera fiskar eller og vera nøgd å ta si nøting frå sjøen på andre måter.

"Havfia"

Hukkengsel.

tib.

Vinden den ruskar i løvbjørkens
grenes elven går sprid åver gladd
slippe sbone, kneelboeler og kråler
mot sva barget sjinner lengsleane
går på efs spille vingar. Tankarne
flyr over reiddær og ravn, flyr
over hærek mot psalme kledde
strand, bært i fra ^{verep} gen
haren og jord; men ~~hans~~ blei
kjøsset med tanken fra mor.

Ei mor dei var alltid så kjærlig
og god na vi so sat øye i
afgrøringens øy der fak mei
plei fangst og visket mitt
maren dei bøte mei oft bli
dei til nyfle og gavn, det
laret jeit dei skjøt min
barnslige skremme oft nar jei
blev voldsen skulde det
hende; men ørene går så tørnlig
fort så fisten her nede blir av
så kork nu er dei borde.
Til bøke står jeg og bikket
jeg gav dei mit magas dett
mei den tid du var hos
mi så like jei gjorde og
føllet jei gaff dei bøver
bare med ordet.

E.F.

Telegram fra Uren
til Lovisa Svennsväg.

Eg ein kjarask frå Bomlo
har, dei flir finna ein annan
kar

Eg nee Uren

Telegram fra Skaufland til
Lawrence Treiborgsrik

Eg veit nor som helst gjera det
gode eg vondt i Mbringa
no har fift.
Knut

Telegram via Bomlo
til Klara morens

Eg blifte hos Larresväg meg
likar derfor eg til Skakling
eg inkje kjekk
"Kvelden god."

"Liggjatappen"

Sundag 21 september 1941.

Holdeleg ram til Ingrid Neslunes
Dù kan burre med Gunnar gå,
for med meg ikkje flaks du kan få.
Sigrun

Godt råd til Klara og Ingrid.

Ipar på sålen:

Det å på halvsåld sine sko er blitt en
svær affare. For som det i avisen stod: nu
minkar det på leret.

Og hvis du mot anmodning får berilget
eit par såler. Ta skal dei vere i eit år, muns
gatelangs du tråver.

Gå ikkje sur med Ida, kor mykje
emn kan gnåle, for husk: at kvarst førelska
skriss, ferringar dykkar såler.

La sinding ro få setja prek, på alt det føretar
dykk, ta ikkje unödvendig steig, sitt på ein
stol å spar dykk.

Gå ikkje mura på gal, sky denne samme
gloden, Gå ikkje på din brude vi, gå i dykk
sjøen i skulen.

Kjørst og sett.

Klara og Ingrid i dårleg & dag er,
når du av gutane tabakk ikkje fer.
Men du um laurdag du i godt humør var,
då du ein sigaret fekk kvar.

Politiet arresterte um sundag en mann,
endå han påstod han var edru, -
men det påla han å avleggja full forståelse.

Ei in laurdag i sumar, ei skøyte kom inn,
ho var i frå Vedavåg, umbord var ein
gut som Johanna såg. Han smilte
so vitt med gull i munn, so Johanna
stod, og vart ganske stumm. Johanna
so glad som ei leika bli, då Kristoffer
med hua på sni, kom etter henne
på himveg. Men dette bli slutt i ein
fort, Kristoffern kom ikkje att.

Når det møte på skulehuset er,
likka Klara iit døra å ser.
Klara ser på Ingrid so spund,
Ingrid trøysta henne so vitt.
Bagnvald han høv vel flire,
digror hjem han kje til Lykking more.

Lars han kjører i aust og vest, vist ikkje enno
kun som er best. I gjøkvelot med Klara han
flaks vilde ha; men der eg kje sur du får ja,
så det går vel kje so bra.

Lars han prøka um laust og fast; men frå
Klara det stikk ikkje knast. Klara, kvi for
du kje på meg lika, når du vist ig dog
so alvorleg & lika.

Kveldens program.

- 19.00. Hjelpe danseseminar med på grammofon.
19.30. Nytter.
19.45. Dusmørktime. Sylling av eple ved
Ingrid Heskens.
20.00. Munter halvtime. Medvirkende
Lars Löckling klaver, Klara Nørnes sang.
Norsk fatssi i color. Ms 5
- 20.30. Laurdagskveld i Hansa hagen.
Folkekomedie i 3 akter. Dei som er med:
Ikenor Löckling Klara Nørnes, Ingrid
Heskens, Gunnar Nørnes, Georg Löckling
Pedro Geitung, Sverre Gelle, Annfinn
Nørnes, Lars Larsen.
- 21.45. Gode råd. Arbeid mot basiller.
Foredrag av Ikenor Löckling.
- 22.00. Gustatime.
- 22.15. Filmkronikk ved Olaf Hermanson. 7 po
22.30. Bridge. Kåseri ved Georg Löckling. der
- 23.00. Oversikt over dagens nyheder.
slutt. fil te

god
over
lett
god
i f
and
desse
møn
det
reda
voll
vera
er
me
ses
Uten
om

"Tiggjatoppen"

Nr. 5

Lundag 26

3 dager

Verdi er bare og sūr
og sonar at ho vart
seg smil. Kanske smil
me då kan få.
Gøyne dagar som var grå

Gode rād er alltid dype.

I forrige nummer av Tiggjatoppen stod
der eit stykke med overskrift "Gode rād"
til tenkt for to gjentor. Det var eit
god stykke får me segja. Tenker me
over kva me ser og høyrer, så er det
lett for seg sjøl. Dei som gjer dette
gode rādi, brukar dei ikkje sjøl, langt
i fra. Dei lever i same tid som
andre og har mair grunn til å bruka
desse rādi sjølv. Den føle krevetra,
mørke nukk og varte kattar, je lå gjeld
det at ein har gode nerver. Er ein
redd for skorne, so jamon vert dei
volle der både seler og overler.
Verdi er no ein gang slik at det
er unskyldning for alt, for det
meste då, får eg segja. Det har
seg slik at folket som bur i
Uren har sokt inn til Haten
om å få ferja, som skal gå på

Uren til Løkkingen. Rådgjernar
har gitt ut at no mer dei slør i gå
til Løkking, so brukar dei skorne snart
lite, ja ein kan segja ikkje. Ruta
for ferja vil ver ta 15 minutter på alle
offentlige plassar. Ferja byrjar
først kl. 9 ¹⁵ klokka og går frå
Uren til Løkking reurnerer med det
same. Klokka 24. Søndag klokka 2,
4 klokka 21 og 24 mandag kl. 3
Klokkesletta berigget tur og retur.

"Hem verken"

Pet er ikke Greit sann

I fidar som desse må er her mykje og høgga
og meidt og sjø. Førra dandalag var her
møte i lager bok sangdrom til la ga deg
før vondt i hornd og mage, blant
de som ville gå heim til Trøggs; men
det fekk me leika var bare føyd.
Før øyekl han skal til 2 jan til
Trestvirk han skal, han fekk nist
medisin sis å ha på seg både her og ute
før i strålende himmel sic alle fidar
han er. De skal her få rede på kva
slags medisin det er. Taub entorpa
med trum og her hølt han brukar
Galadonna kram for maten tiltsa
Galadonnamat kram.

n å gå
snart
Rita
alle
frå
es det
h 2,
g Kl. 3
før.

Til Olov Harmansson

Hva var og hent Blakje veileder
vil han meg finne maked
Den den veileder.

Tellegram til Fabian
Breda blikk

Hva finn Skarsvag på mannsbe
møten ei gundt aleg media ha
er mest fia gråpekk Enda

Til Ag. Is Thoresen

Eg heim hel dag sa opple
lengtar for meg din os den
beste gjenha, det vi meg i
helt ditt ord, skal du si
di lærn gi jord.

Carvald

Til Clara Anderssons

Tengelok eit kvar eg er byru
i neste brevet då han meg
spytja å ja din skal få
det han du no klat aleg
vil eg vere svorande god

E Svin

Høkling B Fred 1882.

Det ungdomslag me på Høkling hadde
og viæs ungdomsæ tykkt at hadde
Førstet gaae i sær bedde

I
var
da
bm
lyk

"Siggja loppar"

B. 5. Sundiag 5 august 1945 Hingoriz

Lopphattet at Lykkingssingdomslag.

Siggjalopp høg er gammal i gard!

Kondisjonsmønster for framande kar.

Prolog:

Vilkommen me (som kjer) helvor kommande i dag.

Vilkommen i fridom til frilyndt lag!

Vilkommen til grøde held i det grøte!

Ett ungdomspisk fortaks set!

Ten lange år under framand viles.

Til evon og beldom varie brukarar oss selde!

So si me fri og i flokk me vil synja

Til all det gamle som komde oss tilbygga!

Fyrst så var minst sel veske og lyre,

Men så var alt hos den gamle verde!

Til me synja di gamle lora, giv songen
og spiga mi alle lora.

b
bil
Biske go
Sidan
Lykkingss
singdo
øra pr
nest fra
englan
med. h
Mus

Siggjalop
so vid
for var
grikk

Røjra

men

indusia

so hel
dans er

i "lopp

metta

På v
fjæs e
st. til
ut for
fleske

Verot
m og

Laf songen skja, då vut del. hūgnad;
då vekst eit lag i kraft og styrke.
Engdom i song i leik og gaman, mai trouz
lysa opp om alt tilbørsman.

Singatoppen ønsker alle sine fravar
tilbake med heldur og fridomen!

Biletongen Singatoppen kom til var 28 sept. 1946.
Siden den tid har den ikkje vært møtt i
Lyklingas tingdomslag. Nasistane la innan seg alle
engdomslaga i landet, og solei bleis til å
vara press på tingdomslaget her. Då formannen,
nestformannen og andre av styrket var borte, gikk
Hengland, såg me det blekast i frysja, langt
med. Bil knuten var slutt.

Men inn i laget han var nedlagt, var likevel
Singatoppen vist ikkje i handt var. Det gjekk
so riddt for at gamle Hennansen i Fredslas
for valdkunane blei skjoren i dei hand, og
gjekk til alak for "toppen". Det er inntil i
noje vore ymse, i maktelle skaden.
Men ein sing ei me i sinn til eit skykje,
industriene Olaf Nordmann er i alle. Men er
so heldige og hara kladden i hending, men
den er so vel gjøymd, at det ikkje kan koma
i "toppen" denne tongen, vonar Stein Arne i
mellomrunden.

Confidencial direktør melder:

Pa vinteren, vaga ei vondarta gulsot pa
fjella og i dale. Det var gitar i aldaen
og alt i den yngre ambrepone. Den saig
itt for i vera makt sommeren, men for dei
flestle ikkje. Et verste gvar på maktles dagar.
Verstle ikkje dif jo Geimvær g. Bjunes. Han
er og fortell jøl, og ein offret af det var konsept.

Høgning

i dag.

!

oss velde!

! synja
3. mappa!

6. 06

gjere

verde!

Songen

Svartelegram fra 2. augusund.

Til Johannes Fjellheim

Hør på hotellet er ikke val, høye ei
enkel seg og vort. Rikta er kord og
lyppet er Tomalf, vorsk av alt, leit og skralt.

Støl Orge.

Ervine Tordengen.

Ende fyr.

2. Pøskudag. 1941

Våren.

Våren har leit til den ^{større} offensiv. Det er kolosal
kriser som er sett inn, kriser som ikke når makt
i jorda som stava. Andre offensivaler som oftaast
etter seg blod og øydelegging, men våren hjem med liv
og vokster. Me høyslu den vakkande våren lata, på
fjellsidov i skog og mark gjekk bekke gulle. Flør-
bekken horn som ein divisjon med sin haktgash
kampsong, men i krinkel og krokar hoppar somabekken
gram, han er og end i den store offensiv, han skal
ryddas opp i skog og gjell trakkene. Han drifft ofte
gra store grottingar som vinteren har rist. Utan
skog og bruk tek veslebekken til med sitt underjordiske
arbeid, det kan ta dagar ja veker, men ein dag
skjer undret, veslebekken veller den malmharte
berg, det er i sanning skjelle krefter som hjem

gram
landet
kulde
og be
Rana
som
som
som
som
som
området
noss.
land
vi g
men

D
D.
P
g

K
N
m

gjennom. Fuglene som etter at vinteren hadde hatt sitt landet, hadde vært i framande land, eller i strand og kulede hadde hatt sitt vinteren gjennom her i sitt hjem og berette godt landet, må når våren har gjeve dei landet altende synq du som alibi får. Likeins som vinteren må gje opp for dei skjulte kreflene som ligg i våren, skal og den mykte voldsmakten som dei held vårt folk og land i sitt jerngrup måtte gjeva opp for dei skjulte krefter som det norske folket bøyer. Men som overvinter i det berette landet vil vond at Norges vår snart må renna, og vi får synge sammen med våre eigne landmenn.

Chr Nordmann.

"Figgjatoppen"

Sundag 19 august 1945.

Tångang

Dei vare gutane.

Hallo de gutar, må skal det høyra.
Det er så mangt som ryk inn for öynar.
Og de kjen grata om baust og fast, og gjentene
oftast de legg til-dast.

He stakkars gjentene. ~~men~~ må sola,
kor i all verden de gjeng å skrål.
Men de må berre ikkje koma oss allfor
nar, gor me høyre like godt som me ser.

Gulane alltid så reine vil vera.
Ja, ein skur mest kru du ikkje vondt
kunne gjera.

Og nir dei fortel, ja, då legg dei ivri,
nøkk som gjentene gjekk elles dei.

Telegram

Dok.

Telegram.

Hu
mea

Telegram.

bink

Om dagen byder det ofte så:

Ja, eg veit ig skal ikkje and gjentene ga.
Men når det myrhnar då skal du ha fakk.
Då jyk dei ga bør berre dei ser i ein stakk.

Telegramm

mu

Ja, når dei kym ut sjå då er dei med, og
ikkje ei gjentle gar ya i fred.
Men de skulle vere dampat, de gubastampa,
til de lærde vel.

Endelig skal de no ya fred, ellers så far
du vel gjennom golvet ned.

Men de vil ons seia, dette er ikkje alt.

Det er berre litt mat utan peppar og salt.

ein kakkis.

gu
rin

ca

je
at

ter

m

Telegrammar.

Telegramm til Lars Tele.

Dokteren anbefalar, levande omslag for svullar!

Telegramm til Ole-Johan. på Myra.

Kom opp til meg i helga din tur, eg sette åleine med Tongas, er du og tur.

Telegramm til dei gifta på "Falen".

Hvorleis er det å vera gift? Trur de fleire han tenka på slike?

Målauz og Gunnar.

Telegramm til Birgit Hestenes.

Meld deg til Førnes politikammer snarest mulig, dersom ubehagelighet vil ungas.

Politi mesteren.

Diveresse.

Pierre Tele ikkje på noko er, den greie guben. Men når han på fiske ger, er han reine gjenlefulen.

Alf og Johannes er enda sma, men spør om plaks du går, og dette dei syvst så harsleg er at du og plaks mai ger.

Tif somme förste gunnet i ei smia på Tele, merkt. J.N. Førs alt mot gass gyldje.

På Steinvåg der bur det så små ein gitt,
men det vert slukt spesiell når han hjem her til.
Då er det so gjenter som vil som seg få, skal kri
kven av oss som får han Rådmund naed?

Per

kl. 17
kl. 18
kl. 18. 2
kl. 19.

Det er kje grift.
Det er kje grift å på Lykking vera, og med
Lykking-gjentane ha å gjera, for smått det med
gjentane på garden er, og når dei så ei gjenta set,
då vert det om henre ein strik så hard, det er
som å vera en høne i ein hanegard.

kl. 19.30
kl. 20.
kl. 21.

kl. 22.
kl. 22. 45
kl. 23.

Kangatunanssi.

+ Siggiatoppen"

Lundiag 26 august. 1945.

Tingene.

Radioprogrammet fra Lykking.

- kl. 8.30 Morgenquimmasikk, ved Anton Löhling.
kl. 9. Fra handelsfaget, koseii av Johs. Fjellheim.
kl. 10. Gamle folkemelodier på tekkspel, av
~~kl. 10.30~~ ~~skapen~~ Ol Johan Löhling.
kl. 10.30 Eit program for norske soldater, av Magnhild Fløsternes.
kl. 11. Vær og fisharmelding til lands, ved Ammemor Nægård.
kl. 12.30 Nyheter, by og bygdemynt, ved Leif Löhling.
kl. 13. Mataking, ved stort Knut Sele.
kl. 13.30 Ein gramofonreportasje, besök på
Moen's quipefabrik.
Påtre til kl. 17.

kom v
lo; me
ja berre

J
skyke
For di or
med ande
i det. Me

c
der fai

- Kl. 17. Ukenrørs kronikk, ved Inger Seie.
 Kl. 18. Alf Seie les av den kjente bok "Kong Olav".
 Kl. 18.30 Stykkes.
 Kl. 19. Gunnar Nørnes fortel: Ein gjenta og haff ja førdi.
 Kl. 19.30 Foredrag om sjalusi, av Ingeborg Våg.
 Kl. 20. Norske folkeviser, ved Løkking ungdomslag.
 Kl. 21. Skodespel i 3 akter, dei som er med er:
 Lars Seie, Trygve Nørnes, Ingrid Stens, Karl Nørnes, Sofie Børø.
 Kl. 22. Sjømannssanger, av Edwin Jakobsen.
 Kl. 22.45 Oversikt over dagens mykster.
 Kl. 23. Slutt.

Magnhild i Bergen har vore ein tur. Når heim kom var ho slett ikkje sur. Ho for etter wegen og prata og so; men gutane henne mest ikkje forstod, for ho snakka jo berre bergens mål no.
 Samla hus gjengen.

Ein feil som bør retta.

I forrige nummer av Siggjatoppen stod der eit stykke med overskrift: "Kre vare gutane." Dette bør retta. For di om Ingeborg var fornerma på ein gut for han gjekk med andre jenter, burde ho ikkje blanda alle gutane inn i det. Men me høyrer det vort retta.

Vyrdsamt alle fornerma

Tidsskrift.

Telegram til Anna.

Møt meg i quittmacki
den fai me fred fr Løkkingefabri.

Eier nem fai 1886.

Telegram til Magnhild Hestenes.
I Haugesund eq gai i venta,
som stoks soi til meg din gode gjenta.
Din hjare soldat.

Sunda

Telegram til Ingeborg Væge.
På Haugesund ikkje du slitta mi,
for no eq bese med deg vil ga
Johannes.

Til
Mia
R
av

Hittegods.
Ein hatt finnet på hagabrekken lið
Laurits Tjøng. Merkt A. Kærnes, kan
avhantast mot fast fyte.

Alli
må
dipor
og ha

Telegram til Stig Nysæther.
Kom til Uren, og var med på motorbåtturen.

Ja
og
Upar
dipor

Ein venn frå St. Helena.

Og
alle
sand

og
Til
Må
Slut
Kart

Gjenta.
oldat.

Sigggatoppen.

Sunday

2 Sept. 1945.

4 årg.

Til bekke, me høysar vår formann og skyre.
Med Gunnar som skipper me no har fått byre.
Kristian er vel ein los so god,
av kvinnekje skyrmunn har me hitt to.

Alltid når noko skal skyrast og vendast
må pengar koma og pengar sendast,
diper me hev oss inn finnarsmann
og han me kalla Ole Johans.

So skamme me fram langs ungdomens leyst.
og levit om bord går ned song og leyst,
Og skipper og los har gå i ungdommen bera.
diper dei trygge vil standa på brua.

Og skulde me koma ut i storm og forvein
Me glad i vår lug endå Sigggatoppen er
særi ein godlynt hall han vil til all smile
og undlast på om me kan på kidi kvila.

Til bekke, til bekke med frambla då.
Må endå eit enaig lag me på sjå
Slutt opp alle saman om formann og lagt.
Sat all syna me ei singdom av dette Blaeb.

Opprimissen.

Til dagslemene.

Alle som i lykking ungdomslag står
må godt halde saman til sluttangen går.

Ole Johan og på lage var,
men der var han nokså snars.

Ut på vegen og må i nebbé sid
ellers vert godt slett ikke blid.

Men dette kan du sjona lagt ikkje vil lika
at kallvaran dit so fort vil svika.

Dis formirma.

Det var hov mist.

Lykking hov som so mange andre byar
har no etter krigon, mist noto av sin
kulturarverdi. Alle her solus mist det gamle
kultur-minnesmerket Østgarsborg som Giorden
gjorde åtak på i vinter so berre noko av
Bolopavartet står att. „Farbourn“ som hov hadde
på Vilsabryggja i fjorddalen i minst ein manns-
alder som hitt minne frå Storkets tidi er der att
berre ein skrapdunge av. På sida av ruinene
etter Østgarsborg klyft det no fram grunnen til
eit nytt hus som me vonar vil gynna opp i
lykking sampahe bygallee.

Sjømhetalekar.

Alle
men
vedha
me ei
landga
var ik
Operas
Av op
avans i
dyktiv
ja jo
med

Vår
oppby
støv
mot I
direkte
tatt ve

Det me
dåidai
ittabrek
Solven

J. Kari
Alf in
Alf in

Ny bok!

Alt budde alt i vår jonsens tid no var forbi,
men dette ser ikke ut til for Dykkingholmens
vedtakomande. Søndag den 19 August overvarte
me et krigsskip utanfor bygda. Det gjorde ikke
landgang før ut på holdden. Flyktene på øya
var ikke mobiletset so dei måtte ingen motstand.
Operasjonen var under leding av general Herman Stokke.
De offiserane som utmarkte seg særlig var nummer 2
oberst Arne Hestens og innkant bokser Hestens.
Dykkingholmen er ikke fullt att på grunn av at dei
på jonsene som er her ikke har sympatiserar
med okkupasjonsmakta.

Vår juridiske medarbeider i Setesmarki
opplyser: Det er ikke ikke fullt dom i den
store landsavvikseli som Janusnes fikk gjort
mot Sverre Sørensen. Dommen var uregelmessig gjengitt
direkte fra rettsalen. Samn synligvis blir han fra-
tatt alle praksisrettar.

Klaversling for Lohring og Ormeyn.

Dt meteorologiske institutt meddeler. Ein sterkt tøft-
südaustleg luftstrøm av stor hastigheit
tilbakeha sundagskveld. Det var berre so vidt at
Solviig Nyre kom før i huis.

I Halsdalea rent stilte ver, aukande bil rullt hiken
Alf ict på holdden. tilbygging til reir, væromrur
ict på nattt.

Tilbyra
og kom
ig til g

Telegr.
Os

G.

Fra
Kun

Tell

S

Mari
ei vr

Tell

Ei

Kom

Børøyen. Stor og lang bøling, krevlig noko
sjælt ute på natt.

Nyrvåein. Frambereidslis. En lyslett Ole Johnsen,
kan henda torden ute på morgonseola.

Haugabøn. Rent stille ver, lokal vind alle
nordan og natti.

Øverst i Myrå. Rundende vifte i verre utgå i øvelden,
åversjøet.

Våge. Utsikt for jordøgd vikagjut, fram på øvelden.

Sæ. Stadig varmere finnar godt ver.

Kestra Tele. Gull og solig Trygve for østkida.
Høiseg etgen konkurrans.

Tinglyst Skjølk.

Skjølk fra Østerdøle til Gunnar G. Vennes
på næste øyengard nr 63, vr. nr 8. Tidur
der etter takstfjernes vilkår.

Telegram til jordningsnumrda.

Hør på lykking m so jinkar få, se for eg
spør, kan leg si på avisning få?"
Knut Sæ.

Telegram til little Johanss Ferolaprasse;
over Giitung telefon.

Hør på Giitung me deg alle like, og eg har so
mest ikkje hørt deg i vika.

Kelvorg.

I til
din tur
og ha
din g

Telegram til Nærel Eikeland. Atjóð, du far baðt so bra;
eg høn ikki unger til Mørker hea. På skunkklubben har
eg ei gjensæ over, ho altid mot meg på heimboða her.

Sunnar.

Telegram til Stasus høvnereden Løkkingholme Frå Kirkjo.

Ar Óðle eg no se lei, send van ein annan vei.

ups heit.

Telegram til Karl Knutson på Gjeting.

Karl has du reest forstina deth spuma,
men du gjoymt di gjente som mites Berda?

Telegram til Kristian Løkkingholm.

Meld deg her nja meg jo fóð heller
ei viktig sak om Guðr. det gfeldur.

Tekjur O. M. Gárd. Hgsl.

Telegram til Fred. Tysaker.

Gif samsrátt lær og har fått
kom til Gjeting og vært det godt.

Dato.

Telegram til Anna Váe

Ið Uva Guðsor har spuma
din fund ikki sjáður og kallaðura
og kóum over fæstur, v
ein han settur seiði hýða.

Halle.

Til dei som av "toppen" vert plaga!

Ør der nokon som på "toppen", klagar?
Sångje han var ictt for hard i slags.
So vel mi då seija til gjinka og fest
at nesbe sundag han de få sy seija ut,
alle tor i mot krikke og er like alle,
og han non gjøra var om ei lita kid!
du saman vor ne.

Torsdag.

ung

sel

gjor

ly

lik

vorr

vera

over

og a

som

før

Me so

gjere

grå

rådig

til

inn

gjel

fra

her

va

det

at,

me

ki

de

de

Löndag.

Liggjatoppen.
9 September.

1945.

Laget vårt.

Det er no vel 6 år sedan Lykling-ungdomslag vart stifta, og det lyft
seier var eit godt arbeid Anton Lykling
gjøre då han fekk alle ungdommen fra
Lykling med på Liggja, og stifta
klaget. Mange gjilde spunder her det
være på salen i dei to åri me fekk
vera derpå so kom krigen som stoppe
over enda alt då og laget vårt. Da s. fyre
og dei fremste av medlemmene sog det
som si ylkt og ta Narsjön fat.
For og vera med og ramma att fridomen.
Me som var att heime kunne ingen ting
gjera for gesta og naziar var
på bur alle stader so me fann det
rådigast og leggje laget ner og vente
til me fekk dei djevelske mukker
innanfor murane. Vel har Lykling
gje som i sorg heile krigen og folk
fra andre bygda som her komi
her til her klaga att Lykling
var ein trist ylass, Det var den
det sku vera då me berikte på
att dei heile ungdomane når var
ukt og fjemstra for oss. Men vi
me den 8. oktai höyrede fredshilsitane
hima rakhna me som er ein raud
drum, og me trudde oss til ikkje
sjahn att dei var fred i landet.

Men festligast var for os ungdommene då
me den 5 August d' etter steig in på
salen, for og ta oppvat Unnolans-
laget vort. Det var få auk heime
av dei medlemmene som hadde vore
fyrre so det var fyrre det mest
mye ungdommar som møtte opp.
Söndag 26 August vort det valgt
nytt styre i laget. Men skjyre og
medlem må articida sannan då shall det
vært liti både moro og gomangskår
Hansktornem hjem me på salen
kunne gå og sløyss til uta på veierne
står.

2. medlemmer.

Bry og Brygdelevert.

Ein del jagara fra Tverrborgvika
her gjort åtak på Gröndalen
ein mann hatt såra og vikar
kjyr nettskremnde.

Natt til Söndag vort det
gjort åtak på bakkene til
Lundvik Barøy ìn matriellehade
vart ikkje nemnande, fyrr det voraft
iit Borgarkrig blant overfalsmennin.

Goray Lyfting vort overfalt
med Gridi Lørdagskruddan gjengen
er enn ikkje fahka.

Me
du ipt

då
på
s-
ime
re
e
.
t
og
i det
hår
salen
veierne

vikk
lens
inn

t
shade
deraut
nenni.

alt
iengen

Som dere veit har det vore ei tid
me har måltid brukt pass. All
alle sider ikke var me gjeik til
gjenterne. Det fekk Leif Lykling
følgå då han ein kveld kom inn
og hadde vore på flaks. Fann han
ikke passet ritt. Han målliserde
mykje folk og veien var til Fløyel.
Der vart mykje leitung og til
slutt fann dei det i sørjihå Björn.

Lastebåten "Lund" har forlist i
Gruvelauket herunder i morn
havstein knust Sæle og Styrmann
Erling Fløyel vart berget i isiske
liten av redningsjøya "Borghild"
Tjørenes.

I Myri der er ei gjente so gjer
nar gutarne ses ho då ropar dei heit
Inverne og Jahanis med ho har sålt
den eine fjord na gjuling her fast.
Men Tjøndag ingen av dei o den gjeik
for Kristian flaks med Bergsikt falt

Telegrammars

Til Ole Jahan:

Kont. på Bedehuset sett kl. 13.00
du ikkje då so gjer eg det for mi
Tjøndat

Telegram fra Hardanger til Paula Jakobsen.

Du kan finna deg ein armon godt for
med meg det no må vera slutt.
Vinegubben.

Til Kristian Lyklingholm:

Du må ikkje ha Bergitt med
listighet takar, fyrr då fer du
av Fjørneskladi smaka.
Ordensstiftet.

Til Amerson Tøllaksvik:

Eg vonar du vil meg ikkje
svika, eg brukte eg harde det
hadde vore ein fra Vika.

Georg.

"Siggjatappen"

Tirsdag 16 sept. 1975 14 avg.

Tinnhordland.

Gvar i sør, og øyar i nord.
symjande ut i en hav, en fjord,
som sjøfuglar sida om sida.
Lyngbrune holme og faregul strand,
sæt grøne båa i tulling inn land
og drevende havvarm sovida.

"Siggjatapp" høg' er gammal i gard
bundtegningsmerke for framande hav,
og Vagen for skottorn gav lsa.
Kyrkja på Elveste so gammal og grå,
skal først bli minne om Tuggerason sta.
Hans hirsrek oss alltid å visa.

Leser eg deg omitt Tinnhordland,
med lyngbrune holme og faregul strand,
og klingande bjälle i skogen.
Målbanke fjordar, og smilende strand,
vår friske orange, ha' bid og psi' lind,
møg leikar so afle i bøgen.

Valed fram som du stårer!

Det er meg glæda om se det uksomme
livet på salen. Det er ikke i livet om
at meg prøff spikaren på hovedet da
grønnar vant formannen i laget.

Han har aldri hørt og følgemot,
og han på dei tverre! Valed fram formann
som kom sterke, so vil han sikret
drive laget framover. Det oss seon en
langt leiret bygning den samme høring.
og hjelpe formannen. So han ikke
vart sikrunde alene. Det oss bæra
sorgane, og synge. Med
Da ut det bliv nyslikke,
og min høgvald for oss alle sammen.
Hatten er god! Valed fram!
Jam dū stårer formann.

(K. J. A. C.)

Gru Kie! Her er det sel fisket, og det
oppå "Tappen".

Det er lange sidan om meg var ein
hør oppå Tiggjatappen. Det er rettleg
gildt å sjå kvarsett også sambyggdingsane
mine. Etter av disse her oppå "Tappen"
er glæda meg spennig, andre tankje
med dette. Det er et gott alt ved

Sam segjer: "Når Frigjøringa ble til hattur. Kau Døkumoren så ut frøga min me frøg sel ikkje alltid, men til frøya. Og han var ut regnsmeld. Han slåss med noko sijjanom. Et er vort ut ord same segjer: Den same saman nitar han frøkak. Det hender vel at vi lida lega se gjen Frigjøringa og det nyt noko skjennst millionar oss. Eller so kjem sola fram att og gyller sidan, og Frøgen står att i ståande mat oss. Til nvar me at lags-bladet "Frigjøringen" må nuka for Norges vugdars sake.

Fif aborsord til kvæsljanane våre.

Et var ut for at "kvæsljanane" gai opp her på salen. Når me var på den slike og pågangsmed sin Ormunge av dei nylige var. Og lykju me det var vort å sjå "kvæsljanane" våre. Vi set des hvelde inn "kvæsljanane", og me kau vel oppja.

Vær mit dei her? Dei hjelpe ikke laget, og me seit me har mange end oss, tråv me segjer, at dei henvener laget. At ikkje alle har like stor interesse for leik, og me markesane våre, men det kan vort vore érs spesiell plass i programmet vart.

Det duse kunde gjeva stor myte for seg,
og skapa fulls tilgjengelighet og glede i
for oss alle samtidig. Då måtte oss komme
til samstid, at "sværtjanar" og "gongnøgjur"
komme inn, og "tek plass forn dei
andre langs lemer.

Hittogodset.

Zi sjes minnelilla er frømmen
med sjes verdet i Gantlebygdene.

Zi blomkressa, kandalaus sko
er frømmen med Haugalandringen
Taa verande mot dei.

Zi kanova med røtskote magasin,
minningene verande mot lærnebønn
at Ernau Fohring.

Hittogodset er a henta i
Figgjafossens ekspedisjon.
(alheldan)

Telygram til Karl Fohringhahn.

Kom til Borås og bli i lid! Ta Sofie
etter kann mett ellers. Du etter siste
Bryllupstid, han har ikke so verry og svæ.

Vurdera!

5.
seg.
vara
sykja
id.

n
in
m.

m.

ha.

Tape
sma.

Dra.

Telegram at Ole Jølster
Fra Gjæsnes!

På gavmolden og spelte so det lura!
og man var då hjem på flere smalitinar.
Gjæsnes gjentor!

Fra Folkets hus 9 september.

Ein mislykka komst med halden
i Folkets hus for 14 dagar sidan.
Gjøresa for mislykka er verdt dyrkig
her på Bygding. Det var ut utvai
program denneunge ferien til næromi hadde
eller hoss i det, stod alle benken
tomme. Gjæsne åtbyanane var ei
gøyval kene, som handskappte ug,
og såg inn gjenvan røda.

alleldar.

Telegramm at Jónamis Fjallheim:

Fra Stavanger.

Eg berugtar so her! Ónnar eg eru
með koma til deg, sgi minn
fjórtáus týr. Engeland.

kl. 9.
kl. 9.45.

kl. 10.30.

kl. 11.

kl. 12

kl. 13

3

Til Karl Lundsgaard.

Eg skynar at Anna er svál og gæi,
men segur i Sia, er mynd og held,
Tak deg i akt! for "vandræddanna"
min frían fra Viking tilor for
vandræddanna
"Sia hildsia".

kl. 17

kl. 18.30

kl. 19

kl. 20

kl. 21

kl. 22

~~kl. 22.45~~

kl. 22.45 G.

kl. 23

4

Paula Jacobson
(Bladstýrur)

Me
omráð
natt

Kri.

sek
eller

"Sigggatoppen"

Nr 14

Sundiag 13 oktober

Læring

Det er skotar, ser du!

Dei yntar i "toppen" so endar og døl inn gjentor som slett ikkje flaks på fai, men desse gjutar visst sopunjar lagaar. Dei føl ikkje med korkje av eller dagar.

Sjov gūtar frå Neset og Bridalblikk har maskina på turkebotte slåt klikk? Regulatoren har alltid litt galler vore. Då hjelpe det like kor godt han vert smore.

Før flakser var de fått kji ha set, og like høver det of for ein gut. Nåv me no bahnningi rult segga fai, so bygget det slik, me har skotar i av.

Men, skiu me no bygja a' dra på åra og gikta ho slet i legge og lura. Um voni ho glapp for ein gildare gut. Då

Tov.
i gg.
var
nok
Kave
stor.
imot
last
ikkje
havde
sr
Hvor
epla
Vi
bin
men
fjus
del
vel
vist
der
sok
blc
og
djid
hur
av
my
spesi

Barøy vien.

Fjåg Johannes utover kvelden, utover
natta eit stengt nei! overskyet
ein del Aorden.

I mørkhet.

Ole Johan Kykling sørde fra sin
stilling på Ungdomslaget sist søndag.
Han vert fatta av politiet i Grubbe-
marki på sorgåande.

Efter lysning.

Dei karane som stjal sykkelen til Bjørne
Høye må innleverast til Linarsfoss i
eller Telefonadama i Kykling. Før gjiane
er rakkadde.

Grubbe politistasjon

Efter glöyna.

Ein millitertøvel finnet hjå Hermannsen.
Nasjonalitet Amerikansk.

Tilhørende

Krif Hökling

Tellegram til Kars Leie.

Me glöymmer ikkje den kveld du lait
söma frå oss, og til langt utpå natta med
Tor Plassse slørt.

Gudrun Torsen
og Kari Søvoll.

Liggjatoppen.

Søndag 7 oktober 1945

14 årg.

Hårist.

Når høstsol gir lauvet den strålende prakt, som Skaperen sjølv har i farver lagt, når stjernene etter sin plass har fått og kaster sin glans over Nordens natt.

Når gullgrøle aks på vriende strå, så smilande riffer mot himmelens blå, når bonden fornøyet har grøden i hals mens øsprene rasler til vindene bør bris.

Når rognbar glittrer fra bakhell og røslungen hjeler for hei og fjell når altting du ser som det vakkreste dikt, da best du forstår hva livet er rikt.

Misnøye.

På Sykling har det vorte blaga på at her er folske gjenter, og på ungdomslaget kunne det ikke verka noen moro utan flire gjenter.

Difor tykke me det var sa° fink da° me snakka med gjentene innafra etter laget

of

laurdagskvelden. Dei sa dei hadde merka at
dei ikkje var velkomne, og dei trudde det var
lengje før dei kom på lagt att.

Dette tykkjer me ikkje var noke
høvleg, for me kan tenkja med oss sjølv,
om me kom på eit anna lag og høyrde
me var uværdkomande og ikkje velkomne,
så hadde me kanskje følt det var svært lite høvlet
me og.

Nokre lagstemer.

Telegramar.

Telegram til Bjørne Høye.

Om laurdagskvelden du koma må,
for du veit at eg helså med
deg vil gå.
Birgit

Telegram til Johannes Fjellheim.

Johannes, av deg eg no er lei.
du lyft nok finna deg ei onnor ei.
Ein gjest eg har finne, han er sii
smål og grei.

Ingeborg.

Telegram til Trygve Norenes.

Du lyft litt kollegare om sunnlags-
kvelden fra Ingjerd gå.

Før mandagsmorgonen ho

verka at
det var

nok
sjølv,
høyre
kommer
ikke lykkt

oftast forsøva seg nā.

Arbodigst
Thomas Frønnes.

Magnhild fra Høgning til Hønnesund sku
starta, men inni seg hadde ho eit brennande
hjarta, ho gjekk og stussa og sinkte som så.
Til om det svarar seg å reise nā?

Nei på framhaldskulen ig nā sku gått,
for interesse for læraren og skulen har eg fått

Fjent mun ubenom.

Berta Bæring

(Bladskytar)

"Iiggjadapen"

heim.

Lørdag, 13. oktober 1946.

17 årg.

I ferdel mit me prøva, og berlabb til fest.
Med gløda og gaman som gagner seg best.
Då opjenda og spist, stor illa liken.

Gjer dera bli kan, og full med koden.
Når hauststørmar raser, så det knaker i
magjer, me på skulehuset går og der så
det knegger.

Sor eingdom og moro, det synjer i høp.
og derfor med synge ut et heiamyo.

Gjendet visst.

Opp

Hyttebyggetan blir som ei mā,
for alle blir dei manigedār.

Jo om nokon år på fjorden ligg,
10-15 båtar med salt og mørk.

Ja, då blir det moro og hjå disse grabbar,
når dei går på sitt dekk og på matrosam-
jabber. Kanskje nokon fintasere om
kommandobrua, og spiserer å få bøf.
Hva ju då.

Forbedring av Hyttebygs ugodomdag.

Det er ei stor misnøye her i
laget. Den ene edder den kjem å bli:
"Det er farfardeleg å leis på det skulehuset."
og der er brukha i sinne heile kveldsin.
hå dei hatt går på veggene." Og til
kli kona minnen: "Jukt er heile".
Gå vid og oppryga knar einstakel nrigdom.
er då ikke middom av dette laget.
Kunne du oppra ditt til så det bli
litt merkosting. Det skal ikke so mykje
til fra å gå oss smørkjappene. Vi bør ha
det ikke på mat til fisken, det er
hvor allje og på grunn med barn når mangler.
Gjekk det ikke andre ab 2 med leirene
for kvar måtte kunne finne på noko
moro.

"Gå på."

Oppslag fra Brønnos forsyningsmed.

Mot lysare tider!

På grunn av den øye utvikling som
er innsatt her i munder, kan ein no
sjå lyse på kommande nattesvung,
for han er ein dyktig visser i olje.
Brønnen skal få tilk
eksklusive pr. anna fra dags dato til 1. jan.
Om ønsker ekstra takkseksek.

BRØNNES FORSYNINGENS NEMD

Overdosement.

Understegnede ser veldig om å
få underforstående overdosement inn i
„Lyseglaspappens“

På grunn av stor konkurransel
ha lykkingen å gjeldt medslag, har eg sett med
møll til å vasstikke mine mørder. Eg
har derimot levert i høpediktet pris.
I spesiell i moderne mytene.

H. Løkking-Nolte.

Greppe karakter.

Gjuka ne på daget vil oppmerksom
me være, derfor så held eg dei høyst i
era. Det fekk eg sjølv på lørdagskvelden,
når der kom et gjentatte nånge «du»-
hjemme fullt feldene.

Telgramm.

Til

Til medlemmer av Ljungby föreningens lag.

Aro

bla

Til

Först meddelig är att vi hoppas att du
något i annat får veta, då vi skrivit
det beroende av detta.

Forskningsrådet.

de

af

Ti

Til Gunnar Norén.

Vår du reser med Albin
til Göteborg, må du endelig få godt
på bilen.

Omsorgsfull.

S.

Til Augustina Tell.

Om du körer runt i världen.
Skal du ikke bli här som vi disse
en gata läcks.

Til Trygve Norén.

Du har funnet den i grus
öppna, men må vänta med att
föra runt.

A. F.

Ickeltegram till Ljungby föreningens lag.

B-

BS

T,

OB

Kassören har funnit ristflaks,
därför kan ikke han komma betrakta
min modell.

Til Karin Andreasson.

Eg er kommen til Amerikas
land og by, so nu skal du få
fin information om byggen.

Til Palmar Löcklingholm.

Afslå så blir hū ekspeditur
frökt, lag in kragabankt så ko sitt
frökt.

Herrmannsson

Til Georg Löckling

Eg sit på Branda blikk og på
deg vonda, eg m og blir di somme
og inten.

en fers mott.

Til Gunilla Mästölin.

Eg ligg på kjolen, han kommit
S. o. S. til skolan.

en hjälpetaus.

Bryllupshandel.

Merker om barn i enfugler og vaskefilber
i bytte med andre lemmelsormidler er
förbjudet.

1 - ei fl. Borges önskis byttes i varm
tallkoppa. Förvaras.

Herr. Anne I överläge vte.

Fulle arresder.

3 - ke bläs himmala byttes i 1 ei
stikkor. Herr. I moral Särend.

Flatt bytke uniform byttes i stuck
og aske. Lyxig makt.

Herr. Oxförvaras. Här är det.

Ting
av

Vag nattbruker.

Torsdag. Idag var jeg my nattbruker
fra Skokline til Gøkklineholmen.

Avgang fra Gøkkline kl. 12. et halv
ti minutter. Parketomset til Skoklineholm.
Tilbake til Lykline kl. 2.00. hender

Den øglå blir farsimka.

Bæren tilbører det nye Palme medvikt.
Billerer finnes i Mossstranda og Birger
tel. telefon. andre. Bæren danner
mye grøn bytteliste.

Luggatoppen

dag. 20 oktober 1945. | Lørdag.

Hjem til de fine.

Nu har de gitt oss alt. De ville ut i kamper, de
kjempet og de falt. de sov i bre og saus i grøn. Men
dresjene skal leve, når nogen kommer da.

Kunne ikke tanke var dem fine fra heltedad og «blod og
jern» og den dag kirkerne. Og sørlig republikk
skal, det kunne de vel vere, men de var ikke redd.

De stort mot pausset over makt og møtte ikke hver påton
og ikke på en prinsesse, som ikke tilstil blei den
beste. De har bekreflet om i gjen kann handle da det
drøges ak og de vis har munn.

Wad gjør ein mann so het og blind, at han kann
ikke høre inn? Han må ha kjærlighet og do. Til det
har ofte liv og blod! Han må ha ting i vege, som
er han mere verd enn bare det å hevde. en til mitt
lærersfest.

Var rett det ikke slik med os, hvor den

trøst
R, n
De
de ja
hjem
fajue

trøst
de n
vel.
skille
Hans
ni
Bed.
gi a
so

trøst
for a
tilstil.
hjem hjem
skille skille
du gr.
Vic a
Det a
du vis
møte m

King kann vere. Van har det fra sin far og mor det er ein
av fra hjaus og jom ein har men ingen lere.

Den er den som den andre sans for selvrespekt og heder
Vans egst liv mi var haur, ora det er armt på
gleder.

Sto hjemløs på sin egen grunn hovleder kann
det tenkes? Og bøye inn i hølle minnes, når
hånd og ryggmen krekkas Ha fjernet haren i sit hår
A, mer da var det vise, vi vi blev skitt i grun.

De ville ut av støt. De gjorde de ja kare ble gjort
de ja oss. De kjempet til de falt. Og dog skal
kjæs lever. Nå har de fått oss alt men har da alt
fjernes?

Ni syns oss vel og tenker jo "Kvæs unge enten
hva har mit du igjen de van han ønsket ikke
de han har ønsket annen. Vi har jo fått altså
vel. Vært hell land vi falt. Ola Becker sier om
støle fikk den offentlige mott.

Håret er lett van midt. Det andre mest diffi
ni parkettung. Faderstilk. Ja, bytt, ha" vil din hore.
Og en smu len fortolig rodt frøkannet, dag vil
gi dig frøk. Hjemme minnes varig galle
av brennesteinsong. Se, nærvær legge rede i
brødbrett näverbrø. Hjemme finner opp et mørke
på annaskenas mot. Den ringen dom kan felle
skal enda så mi dit. Hvis emrros skal klunge
som hjeller på hars dratt! De vil ha en vandring
skal have med kold jakkt. Ja han din din frihet
du gør jo i dit egst him. Den er i mig bader.
Vei dag vi kjempet for din din følge vil din
Det bæredrag om bæter i bæret alvorlig. Skal men
du mors spiller gjennom din retning klar. Og gør
uge viser gjennom mot hic din

Au Lagerus hingkamus.

Til Ole Johnsen.

Gå fra salen først klokka ti.
Då lover eg alltid å vera di.

Judit.

Fra Brumnes til Annbjørg Østrem.

Firndagskvald vert her dans i bygda
Kammark kl. 18 da er eg i fjor.
Førre.

Til Johnsenes boklakasser.

Om 14 dagar minn eg til Gimlelvrik.
Til du vela med meg. eg giv meg min.
"Viking" går på Boklofta mandag kl. 3. Det går den
"kamme" derom da vil vera med.

Anny.

Til Birgit Hertnes.

Hva må du koma til Falunsmuseet?
Så eg kan få taia med deg til Blåvand
Hvis du vert.

Oktobersol.

I yfirrig ligg fagur og solblant ein oktoberdag
Og solen ligg ut gjøllygg og blæglad. Bøle spør
fjø og mi lærd det blæglad av liv og på høver din
Jultid. Gne og kva i blåvand den.

Min sterk dag var det 14. desember og blei til. Vi sat
nos ut gjorde urken av dei grunne ringene
måne den. Men heller sit dei urken bærlig under dei
faste. Glad og sunnfrike som Jr. Og alle var glad
for dei for i salen jeg koma. Det var en flott
gjekk no opp i om i ei høga. Men sidan
var innstyrke med turen og drøye føkk. Jør me

Seia det var ikki så vort. Og den nye præmien
kjimer jo alle ha' fi og visst det var ikki så
lett å koma framder heimarkar. Og det var int
at at han var bi høva u delnøgd med arbeidet.
Han var jo gjerne av seg uta vitt at han
var det likem i morgonghøft a' underveis i
hiking og blikk. Men slike var eg vane over et
alt jøk grøft. Også i børnigeb. Og så kom
men not bratt at one ikke dømmede at han
ha'. Lagene var både dekkine og andre bygja
a' felld verklige til jøl. Taik vare k' endrar
att. Da' var det tatt fort og gaman for oss
alle sammen.

Lundumar

Ko i børne- og intenre er det børne. Mødre
møte bører i børnebotn. Tog vil se om de vil
så nemna avana på nakk av dei. Den side
som er komin er skrivin av Johnsen Prolog
lassur, og heile: "Tøffin bude vegur ei regn-
varvatt". Den er vike mordodden og lastrikk.
Den framhalds jøi du har Dr. Hau. Skrivin n' fida
vervatt". Begge desse mi' de kjøpt og leva dei.

Pont.

Ko i det rikt er det flit til vi' spott brenn
det er han han ja' jo' t. Det er morkt blidde
han pedomarii. Det vi' kaller. Gjedde. Det skal
5 kilometer ja' og åfør' til mordmunka jøi'.
Dette ko' spottet jo' lærerde ut, så' elle ville
ja' ja' v' sin lit t.

Og var var det g' utkvar. Den blei ja' mille.
Kan eg kulein på lu, må' eg no' og til somlar.
Den blegra in kaa, fr' halde og han, og fel' je
muk idag at maken hem dei vore.

Hann var her art me' s' lit ba' attme' s' muk
og blik i mot 50 ringar, og bad fr' jøi' gje en
hol. Han satte og trekte, og jøi' tokk han dag

og skreia på dei koke sene på fridet låg. Hanover lia,
var jo ikke det gira og kryp. Han slik som dei gjør
då ikke mao hadde samer, griser, og gamle høv.
Oleka låg der mest på brenn ein stokk og stak. Det
var jo ikke i gjå ska og til høve.

Han ekte denne Ingerjens stille den bli fest,
Dette var det vel du lokka mest. Han det
var å gå føðra my ja. Han røpar vi 348 høvra.
Dei sene sa g på
Stakk. Den opphetsa sene han gitt fra Færnes til
Opplane, vil no ei si frannover gå fø
Færnes til Thorund Brumnes!

Aufheim Færnes.

Klæng Torsvik
Ingrid Brumnes

(blattnarar).

"Piggjatoppen."

Laurdag 27 oktober 1945

Høgda

Vi alkohol! berjande - mekkig og føl!
Du sulkar så mange til lekam og sjel.
Du lokkar så mange til avgrunnd og nakk,
du øyde var dyraste, gevaste skatt.

Vi hivskukka mange har ofra på deg.
Da det var farsint, gryså sansa dei seg;
men da var dei slavar, dei kunne ikkje
søru, sa sokk dei i botnbaus jammes
og gru.

N, gav me var samle og ganga i byg,
og bla for adruskap til verhøg skuldg.
Ja, kom bat oss gjera den pikkningin
sbor, som sover i gjerning han ileskar
sin brov.

N, hink på kvar sovjande gjålande mor,
og hink på din krallbunde, lidane bør;
som ligg der i grøfti så blik som ei lik
leg spør deg: er du ond på og leggja han skik?

Pa kom bat oss binda vår dåvande hell!
Phal bur om han ikkje har mange nok fells?
Ja, er du ein mann, sa sa ansvaret ditt, ein
gang lyf du sjå det, — du vert des ikkje kvitt.

Før mange var livek så dagsljost og bjark,
men drykkjear han gjorde det fastlig og svart
Den likkleig him med i vondloisa gild, med tanke
på deg, vil mi ganga til skuldg.

Tidene skifter.

Hví harar, no skal me spara.

Gjentor er vi dyr vara!

Før i kida del var så lett, a fortvara seg
du skulle ha sett.

Ne reiste til byen i gassineka
og kjøpte ting til gjindis me lika.

Det gjekk så fort, me gikk hje hega.

— No er det vorein ei annor grunna,
ho heile sparing skal eg soia.

Har skal ein velja i smia og sikta,
skriva og arbeida besplatte,

timar og dagar — ja veiker med!

Og når del så endlegd er ferdigt vore
ja, da er offast hjartihens bort.

Så ei gjenta kan verka både gamal og gra
og med vondtysa mod besplatte bra!

Hokken i besplatte.

Lysingar.

Formannen si klokke hev vore så uønlig heile
hausten utover. Det er ikke del at ho ikke går.

Jan ho vil gai alt helsa for fort.

He er ikke fornød komme igang med målet før formannen
varslar, at no lid del så langt på kvelden at me må
slukke.

Dette er berre kl. si skuld for formannen hev
ikke moko a hasta etter sávistl sem me synas.

Vi hadde han hug a ja kl. til byen til
umrakar, men da måtte han ha seg ei isbaden,
for såpass han han da ikke vera utan kl. i domma.

Difor, dersom del skulle vera ein kva
som budde i a lærne borb, del kan til mudi
gai ann med eit gamalt vekkjarrur; men del mai

ikkje ga' gor gark, og helså såg me elles at ringraparatelet
var i god orden, så han han meldta seg til
abpres.

Vur alltid gjøk.

Hér er så mange som berer på' hæl, gor at
dei er vorlen "foppa mal", men er des noho som
ikkje behagar, så må de berre på "foppun" klaga.

Kår laget varst skiffa, me var så fugen, gor
nå slapp me ga' og slengja på segum. Og nái
nær hælet er ræsja, om gðast som på
salen gor vera.

Kom dufor inn, og i ringun ga', og ikkje lengre på
grenja bla', men der mell oss, og lagt hyggja. Så
kanskje mi enda han gai ditt hyggja.

Tu mildarar.

Bokmeldingar.

Den kjende forfattaren Georg Lohring har gjeve ut
ei bok: "Gjenslikka". Dus verk obb klart skildra
at ein gor kvinnia alstri hjemra forgjives.

Hér er og ukomme ein skire samling gjordvar
av falalem Ole Johan Lohring. Dett er norsk
folkeliiv han skildra så godt.

Den unge forfattaren Anna Tøllaksen har utgjive
ei bok: "Ung hjørleik".

Du skildrar her kor vakkande dei unga sind er
og kor mange fulgrep og skuffelar, men korleis den
unge hjørleiken sigrar hinsutt.

Vasked.

Fyrst kom feden, så kom vakanen,
Så kom seelen. Nå ordnes av skulen.

Spørsmålet er:

Når vert det ein ordning med vasked eller baged? Tenk deg vaska alleine gjørun alt det "blomdane" dansakomking. Og ikkje mange hjem til skula all og vaska om ikkje it ordning det vert.

Gjorde det såg ut som eit dansekart om mandagsmorgonen når me var i skulen hjem. Så var me "blomdans" alle han.

Framhaldsbutikkenevar.

Pohnad.

Vippsame Forsyningssentral, gjer meg anvisning på winterprakt for bladet dei er i Fjellheim a gå og Mossa hende, når levande gjerberenk ikkje lenger gitar i vinda.

Mest oppdragd
Johannes "Ponspess"

Radioprogram.

kl. 8. Foredrag av Georg E. Løkling i barneopdragelik vasking, og utløming av skillevahn.

kl. 10. Ein liten utgjeving om helselava av Alf Lele

kl. 11.55. Foredrag i gallerivleikar av Kristine Hohviki

kl. 13. Ein god utgjeving om kortleis dei rette danskrunn skal utgjere, av Leif E. Løkling.

Pause til kl. 14.

kl. 14 Undervisning i engelsk av Olv-Johan Løkling.

Klapp kl. 18.

Telegrammar.
Til Birgit.

Dersom du ikke med Karl sluttar å gå.
Ker du ikke glemt motorburrar å få.

Vedtak

Lokomotiv

Telegramm fra Bæmo til Georg Löhning.

All var så fyrt inn leik, men så sejdeleg du
meg braik.

Fra min din.

Telegramm fra Skarvag til Johannes Fjellheim.

Du gav mi ha det vel og bra, om deg eg næ
er likegad. Den gassen og eg har gjort det viss, gråt ikke
om du har meg onsk.

Songeborga.

Litt av hund.

Hø Anna var borteles regn gjing. Vi hevd snis gat
etter denne sleng. Ho var både arg og vond, men dei
gjeldt elles som ein kufast hund. Jo dei gøl elles som
om dei var heden, og Anna var al ho er jævnen
ken ekker.

Han Johannes Fjellheim, me hjunner alle til han.
Han var vissd sjølv han ei høra til mann. Når han
i hatter og grakkum hjem så glatt. Da' var han al
gjenkene likar han godt.

"Julebukken."

Fornmannen i saget vist han ker det godt, gav gjerde
han gav med so seier ikke oppye. Og henni ^{sat} han
skandam han høggt den songen: "Das gav mi vaga
deg inni songen" for Pskar ^{had} no fortale vasa".
Men halst deg mi ikke sa allfor fass.

"Lohning's pressem"

Løgjedøpper

flokken
til fredl
ein hord
ein hjord

Føroyar — De morsomme blad i Føroyar

Ungdom.

Det er ofte á högstu at eldste folk dikt
og skriva. Det er ikki godt á vara gammal," og det
kan vera mykju í tekst, men vistest har og dei unge
sine glæze. I dei rénske ára har det vore ei rørspriðsdid
på alle, og især far dei unge i Lyfklingsriket med
dominiens. Hér vortum sagt kort eftir at buntur værd
var herdatt av framande tropper måltíði i stórinum.
Sætta det til at òg skále far ungmennabundur kominum
fultusset ^{og mornar} ~~og mornar~~ ^{hanns} ~~hanns~~. Þei vært mó til landstúlin og
~~dei~~ dei unga ærestorn barn gjer yndakín mad dei.
Samt og annan ~~stundum~~ offentlig mona vært
bunngot. Det einaste var quællur. Ætta brætt
vælt det og blætt, eft sigrat hengildas med littó
jarnboltag sum hennig og dinsyldar framfar nasa gie
ðer, fóru rom viða veg upp bragga. Ía fyrir den
bældi hlu v spilmor korn uben hylde, og ða var det
ekki vært om ein og annan gjekk virre eyra og eyra, og
þaða vært vegur fylgt ^{það} at eyra mona norður og óli
áli undfara. Þær var det ~~var~~ dei yndre fíla
~~eyja~~ ^{eyja} rom vor so grise heft eyða, læmþjóð.
Efter i Lyfklingsriket skal der næst ikki væra
mekon som har eygjag meiri av det, og at har me
vel mykju af hólli den Achur far, og hans ungmenn
og barn alltid har vere sit hi charsendum. Men i
Safðinum er der freire idrýper korn en lík vareig
skuli av dei yngre; men nu er det á vora at
dese blodringular sinn ~~sau~~ er falde, og at seundans

"Gunnla
Pá Láris
állar fó
ei blófi

De Lá
at heit
og leit

Hra ja
Lyfking
nágrun
meid vi
skottur
de hring
Safðinum
göldre me

flakken han summetid, både fra imperiet og landet i vest til pedley affæreirrinnarbi, sa det gamle ord han sovrek ein fjord og ein bygd og ein bygd, og ein bygd og ein bygd, og ein bygd.

Een skindööl.

Hokaleme Lödingar.

"Giv mig telegrambyråd medde lei." I mitt nyebygg og det "Pi Fjellhaug, gr. 841, nr. 6 er født ledig for ei heiunge eller fleire normale jenter. Den nære kniven stelta migfjord i blafo sig' home og mære børn.

Fra midsjø.

Dalva i høy hink bretta over Dale radio og at radioverket har fått beslagning på knott red dei. Og dekk utgått arbeidet.

Ene berber.

Ene löding.

Fra godskeimstolen i Vana blir det valt til gjen, og blir myiske gjerdau. Det er også og bli røggen os det ya i flørerodde. Da Gud som Mann ble i høge skyld grotterle og korn wa i skottmål ju den næste gerdene, gjekk ha røvene i lekking, og han nærene var spørtaust, ja, avinna. Blitzen: seppidringen var den ferske vinter. Voldra marken blea en del av Vana kri skift, med ein i sannheden.

E. Jahn, 3. jan.

Dit stor sygedsmål:

Magnhild, Magnhild, her har du dit. Et hjarta vort skand
no litt billede. Dag og natt i det same leiken. Men
av oss skal få fysiske leiken.

helse sambands.

Tillegrene.

Tillegram til Formannen.

Med Tømmer og Astlang, et det so hett. Dei mottreis
i verha oddi eitt

Natteng lo

Tillegram til Bergstesternes

los tu gær ifil meg forgift. Eg trudde ikkje det
endra so braitt.

Hun som ekki kva deg.

lysning

Unkar på handel & other av eigaen av eit kinnflok.
Latt kleven gard. Ges ba haer, fø på båsen, og
pengar eg har.

Tinsjonsb.

Humse

Mann kann seg so mangales se. Det fekk eg yé
med hinsjukle. Dei hoppa og heiv seg, og sjøllo og
skratt, og svanga seg rundt som larr lykka haft.
Ein makt under soli kann høyre og yte, men
at deitt var dans, det lurer eg på.

Lindlausen.

Kl. 8.30 Mor
" 9.00 "
" 9.30 Gran
" 10.00 Fore
" 11.00 And

Liggatippen 18 November 1945

End
Toren

Norsk Ungdom 1945:

Åpne augo skal du ha! Åpne øyro er au bra!
Men med åpne munne å gå, kann det vera noko råk?
For ei jente for ein her? Kann det vera noko stas da? Svar!
Slik går ikke au, å nei. Munnen att! Den skikk er gri.

Riine tenner må du ha! Riine hunder er au bra!
Slik labbar som ein gris! Svarte - Per er lite vis.
Glad i hund og hær i hopp, rein i sjel og rim og kropp!
Slik ein ungdom vil vi ha! Unge Noreg det er bra!

Hender djupt i lomma, å - kruell på rygg så rund
som sa - gip så sur og meterlang - seig og sin og
sleivut gang nei! Det slike fánter ja!
Norske gutter lett på te! Bringa fram og ryggen rett,
fisk og grei med spenn og sprett!

Ikkje male skrå og snus! Ikkje remje stygt i rus!
Sigaretten liggja kalm! Ikkje sure bøta, mann!
Gift gjer heile mannen bleik, heile brøyt og viljeveik.
Heller ut i sol og bael! Guds natur gjer god og glad!
Noreg treng ein ungdom 5

Noreg trua ein ungdom stark som kann gje viljeverk.
Per og Pål dei sleivar kring, flisea dumt til alle tigr.
Oskebarden underst, spør kring i landet no som før.
Du som ung er, ver som han! Bygg og trygg ditt fedreland.

Radio-programmet for Lykking:

- kl. 8.30 Morgongymnastikk for menn ved Karl Norens.
- " 9.00 " " " for kvinner ved Kristina Stokkvik.
- " 9.30 Grammofonmusikk gjerne Norge.
- " 10.00 Foredrag av landbruksdirektøren Arthur Rødal plassert.
- " 11.00 Andacht av pastor Andreas Berntsy.

- 10.12.30 By og bygdemytt ved Johannes Gellheim.
 ~ 13.00 Dagsmytt ved Norenes.
 (Pause til kl. 17.00)
- 18.12.30 Kjente dansemelodier på grammofon.
 ~ 20.00 Humortime, sylting av parer ved Gudrun Gellheim.
 ~ 23.25 Lørdagskvel i postatre. Folkekomedie i tre akter.
 Dei som er med: ~~Karl~~ Karl Norenes, Alf Sæle,
 Magnhild Kestenes og Gudrun Gellheim.
 Kl. 21.00 God natt mot sviller. Foredrag av Lars Sæle.
 ~ 22.00 Brigde, kaseri ved Henry Trondsen.
 ~ 23.00 Oversikt over dagens nyheter.

Slett.

Telegram til Johannes Peroplasset.

Vi helsing vil eg sende inn den lange fjoral, og vil
 deg her fortelje i varme stuttet ord. Om korleis eg deg
 settar, bissu mat og døg, og om dei hingraudsvis rønnta
 som me har hatt tilag.

Nå ei langtrusk Penny.

Himfrentsjefen melder:

Da me er redele at Norge vil gje invasjon i Haustdalen,
 har me sett oss nødde til å sette vakt i Strandgatevinden
 like som etter kl. 023.00 skal til Haustdalen måtje forsvar
 hente pass hos himfrentsjefen.

Karl Norenes.

C
 på,
 sans
 skret
 Po
 finn
 gjette
 her
 få a
 lille
 lit.
 sein
 ora
 målt
 soa
 Lja
 ligg
 Pz
 MD
 Oss
 Z
 no.
 tar
 slitt
 ing
 ling
 fyllt

Siggiat offren dnu 2/12 1945

Kva skal mi gjera frå å få
ungdomshus på bygling?

Dette er no sit spørsmål me lang-tid gronda
på, og kor mykji mi vila og giv se hjel mi til det
samt.

Kor skal mi braka frøgum frå. For det er sikkert,
skal mi taikja på å få opp ungdomshus lyt m hafnaya
Bo her og taikja ut av inn og innaute utvegei og kva
finna til sparring. Alle som inn lyt sjera gater von
gjette. Sugi tilbuing til noko ei lang. Det er viktig at gjentas
her i alle dagar vore orokre, "öydlauos" so fortas dei skal
få det til å forma en ei gata. Det børde vere en dei sig
luile dagar for hjem dei seg på føler en litt vist, og
det er at det gør mine for mindre av alle lang. Gjentas
desimots en den hittil annan vise, dei vilt å sjera! og
vara seg i fai frøgum i noskja, ja nærmest til ar-
maltigt.

Det her frøgum til stikkas og tømmer, og ikke til
søvne som mi gjentas ikki inngang skal tilbuing.
Sjå no herre i han ein frøgum å vaska seg. Gjentas
ligg i sbla og viles på slike flate gonger van legge.
Gjetar desimots klærar seg med leire ein gong, den
no berreftet lett alt innestromkast. Gjetar har ikki
vaska elle børsla seg før han sluttet si frøgum
og gjentas fjer noga seg med å vaska seg ein gong
i verk.

Leis og leik og søvne er ikkje held tem
no. Kor skalit er ikkje det? Bo skal ein gjence te inn
til etter storvegen etter atter ann i zon sagta. Kor
det ikkje det på kope og fukkearmar i ei bladavind-
ing vildt, so attast at det er ikkje til ha så si. Ki
lengi bresing. Ikki tale inn kokeip for buring vild
gjeting for vindflakus høvet er for stift, og alle va veld

einig mod at me gør igang på tiden og før det
fodløs i sine ført.

tie
26

"Kun fyrar"

Betjentgjørelse.

Torsdag den 13/12 har Lykking's nye skipper-
faring test på bedbunet.

Det bestemmes program m. Danner midtages
kjængler og bløtkaker fås. På fredag er foreningens
præsident. Han redigerer for skipsfletens betydning for
vårt land. Liksomme lærer så opp desriknadskapet.
Musikk spilles på karrene, og kærestepå lirig av
peddlerne. Long av den eldste skipperen
Hermann Høkkvik. Da vert det kaffi. Etterpå vert det
det foreningens medlemmer hoppesving i stroppegangslakat.
Da vert det premie utdeling. For den som eldste test.
De tek det til med stille sitjande noe so eksempel.
Der er aldri bandverre laugan, men levert! og fornøyd
alle still sitjende. Til dette ble det sang av
forenings-medlemme Hilde A. Noreus. "Jeg gikk
med opp i Poststasjon!"

Kommitté.

Betjentgjørelse av alle ny lov. Ord. 3.

Arbeidsnøgningen har gitt ut en ny lov som følger
i kraft allerede 1975. Denne forbyr alle mannskap
men 18 år å bli plassert etter oppgjevne sikt.
Dette gjelder arbeidstid med løfte av 6 ganger.

Der
jæta
ein
høft
lire
kan
besky
teppe
vil
sei'

s
å ga
og ha
leg +
mug
kaffe
var)

det
tilfelle føregår opp til 3 måneder, etter steagisloens
286.

Førfuglighetsdepartementet.

Brygdenytt.

Lördag den 18de etter lagsmøtet var det døves i "ha".
Der var mange frammette, men ei gjente synest vist at
gjettene var godt bejedne. Difor gikk de bort og gjentok
ansa? "Kan ikke one bruke døvnes dømme?" Han var
høflig og sa opp i veg, men da han fikk høres over nu
hjemt vinkua han stolt hjørleik. Og fyrer så på hødeine,
kan eg ikke få lærre hauskane din? Han var høflig og
beskjedne: "Vil du ja? Da har du fått få lærre frøskuritt,"
sa han. Du kan ikke svara nei når du er frø over da
du vil fylgia meg hjem i høvld i lønn var han framleis
høflig. Ja i krig og hjørleik er alt flatt.

Den Høffige.

På Furuveg.

soe det lid til söndagskveld og kjøpte meg en
å gå på furuveg. Vina var vold og trond. Og vinken
eg hatt kom ikkje fram for blont på ordet. Like si
eg kom til Heddle sē då var ig glad, "he høra
meg ja. Så hengde han over hjelmen sine og sekk
kjøpt til meg! Men kappet var han og gjente
var full og leit ikke skoda meg til vri ikkje gitt.

Gars gur.
Fer Lyppe

Advarsel

Eg vil prøva alle å gi til Glæs varig på
Bjørtejakt. For eg har vore her. Fikk lov å fylgia
Bjørta der til men da komme han forbi og
For med leende, og eg stakkha. måtte rulla
dei laue vegna det bøke til brastolen min
etomthr ikke.

Ein Skefffa

Yrkess.

Russ ko for på salve og stearin, så i
Sigurd Hedes lø ville lave, og han det ikke.
Ko kom til å seia, ne Russ ikke følgte
meir.

Gjenda ko lats og ledig er og�cca
på Gjenda svilnude her, i kveld skal me
flaksa med Holmen guta so no endt stett
på manufolkenette. Og Gjenda sjø trær ble
kjø ko heldig var. For han Yrkess han fant
i svenn se suar.

Ein Glade gjentrea

De
om
har
nr.
til
eten
ingi
her
Lat
ungdo
av gr
bank
pa
tryriss
skal
seia a
ikke
ungd
da her
Men i
skip
preng
Da er
grunn
bill
sja

Sigggjartoppen den 9/12 1945.

Frammålið til Lykling ungdomene.

Det har i det siste vært snakk om mykje om ungdomshus på Lykling. Hvor kan dei haun dei verkja som seier slike? I føge nr. av Sigggjartoppen var det ei åvaring til alle at dei hadde spara til ungdomshus; men korleis me enn sparer so bli i det vi sit i ungdomshus på Lykling. Ungdomshus har no vært på tale siam føre ikuindre. Las oss heller alle vera med og skapa det ungdomslaget som me no har. For med sparing av penger blir det bare ei velgjøym bankbok, og ingen ungdomshus. Eller klagar på lagen at det ingen program er; Men tryrast dei alle dei gjører sitt beste for at det skal bli et knutpunkt lag? Da lyt me seia at dei her ein feil meining, og nai dei ikke kann vera med og skape det ungdomslaget som me no har. Korleis kann dei da verkja dei kann få opprettet ungdomshus? Men las oss no vera med alle i fellesskap, og skape til eit par fester, so las heller dei prøgane gå til inntekts til ungdomshus. Da er me all po god reg til å taka til med grunnmuren, so vil me dei med fester og tilskellinger ein gang i framålið kann sjå ungdomshuset ferdig.

Tva intresante.

I bønnyrets hær

Det ytrekk som folk ventar. Etter etter
verdenskrigen tak regimin krigane over takest.
So må gur det mest ikkje ann for ein
afløning og gå med ei gjenta her. Sjå
herre på den Syrjelege hendinga ved
Frisøyarken sein søndags kveld. Det
førte til at der lait einna blad, det
var som det skal bli vera; men verst
var det med Gunde, ho lait yu' heim
i bygget og vil om kvelis det ytrekk
med yulen inn, den om mandag
fikk han den trøyski. Han var då, men
en i han leva.

Eryplysningskontoret.

Det har i det siste komme i mot kon
trøye bøker. Tyske bøker i unge
dronningar og Sigarettar. Den skapte kled
si i Sigridur kar frikt det er med ein Sigarett
som ein kvevur seg på divanen ein laurdagskv
nach bok heiter i fortvilelse. Det kigget
for heile kvelis sykunne koma i hvil.

Det eg forlot Øybæn, og tok leil med fyrbok
etis le kvar i heile kvelis sykunne kau.

Verda. Seg. Det er na tilleggsarbeid for det
om nai, ho og Georg var i ressursd i
ta, og om Karls ~~ta~~ er ei ymadel kona
kjende sette situasjonen i siste leiem.

Grenn gjeringar.

Stadsjedofest var ha late på sykling
før Skoleskibets utgang. Formannen
for elevene er Lin Sykling. Østformann
er Johannes Lassen, og sekretær offiser